

Указ
Президента України

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України
від _____ 2021 року “Про Стратегічний оборонний бюлетень України”

Відповідно до статті 107 Конституції України, пункту четвертого частини першої статті 13 Закону України “Про національну безпеку України”
п о с т а н о в л я ю:

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від _____ 2021 року “Про Стратегічний оборонний бюлетень України” (додається).

2. Затвердити Стратегічний оборонний бюлетень України (додається).

3. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 6 червня 2016 року № 240 “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року “Про Стратегічний оборонний бюлетень України”.

4. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

5. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України

В.ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
_____ 2021 року
№ ____/2021

РАДА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

від __ _____ 2021 року

Про Стратегічний оборонний бюлетень України

Відповідно до частини четвертої статті 28 Закону України “Про національну безпеку України” Рада національної безпеки і оборони України, розглянувши проект Стратегічного оборонного бюлетеня України, вирішила:

1. Схвалити проект Стратегічного оборонного бюлетеня України.
2. Запропонувати Президентові України затвердити Стратегічний оборонний бюлетень України.

Секретар Ради національної
безпеки і оборони України

О.ДАНІЛОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 2021 року №

СТРАТЕГІЧНИЙ ОБОРОННИЙ БЮЛЕТЕНЬ УКРАЇНИ

Вступ

З початком збройної агресії Російської Федерації проти України пріоритети в реалізації воєнної політики держави спрямовувались на відсіч збройної агресії з одночасним здійсненням заходів оборонної реформи, спрямованої на зміцнення спроможностей сил оборони, підвищення їх готовності до виконання завдань за призначенням та участі у проведенні спільних із підрозділами НАТО бойових дій (операцій).

Основні напрями реалізації воєнної політики України, стратегічні цілі та очікувані результати розвитку сил оборони було визначено Стратегічним оборонним бюлетенем України, введеним у дію Указом Президента України від 6 червня 2016 року № 240.

Протягом 2016 – 2020 років вдалося реалізувати ключові завдання оборонної реформи, а саме:

посилити демократичний цивільний контроль над силами оборони шляхом удосконалення законодавства України, розмежування повноважень, функцій та завдань щодо формування політики у сфері оборони та її реалізації між Міністерством оборони України та Збройними Силами України;

закласти основи нової системи об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України відповідно до принципів та підходів, прийнятих у НАТО, шляхом введення окремих посад Головнокомандувача Збройних Сил України, начальника Генерального штабу Збройних Сил України та командувача об'єднаних сил Збройних Сил України, відокремлення функцій стратегічного планування, які покладено на Генеральний штаб, формування, підготовки та розвитку військ (сил), які покладено на командування видів (окремих родів військ) Збройних Сил України, від функцій застосування переданих у підпорядкування військ (сил), які здійснює Командування об'єднаних сил Збройних Сил України;

запровадити систему оборонного планування на основі спроможностей, яка орієнтована на загрози, та систему планування оборони;

розпочати створення нових систем логістичного, медичного забезпечення та підтримки військ (сил) Збройних Сил України;

втілити нові підходи до здійснення закупівель озброєння і військової (спеціальної) техніки, інших матеріальних засобів, у тому числі за імпортом;

підвищити спроможності сил оборони шляхом формування комплекту військ (сил) на постійній основі для виконання завдань на узбережжі та в акваторії Чорного та Азовського морів;

розробити нові доктринальні документи з підготовки і застосування Збройних Сил України, запровадити стандарти колективної та індивідуальної підготовки на основі принципів НАТО, відповідно до стандартів, прийнятих у державах-членах Альянсу;

удосконалити систему кадрового менеджменту, створити умови для дотримання гендерної рівності в силах оборони.

У 2019 році в Україні розпочато новий цикл оборонного планування.

На виконання Указу Президента України від 16 травня 2019 року № 225 “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 16 травня 2019 року “Про організацію планування в секторі безпеки і оборони України” проведено оборонний огляд, у ході якого:

здійснено оцінювання стану та перспектив розвитку безпекового середовища та вперше розроблено опис майбутнього безпекового середовища до 2030 року;

сформовано перелік імовірних сценаріїв виникнення та розвитку кризових ситуацій воєнного характеру, а також здійснено розподіл між складовими сил безпеки і оборони відповідальності за організацію планування, реагування на загрози та під час виконання завдань за призначенням;

сформовано Єдиний перелік (каталог) спроможностей Міністерства оборони України, Збройних Сил України та інших складових сил оборони;

опрацьовано пріоритетні напрями розвитку озброєння і військової (спеціальної) техніки, що забезпечують створення необхідних спроможностей для виконання Збройними Силами України завдань у багатовимірному просторі;

запропоновано перспективну модель організації оборони України.

Водночас під час реалізації оборонної реформи та в ході оборонного огляду визначено ряд проблем функціонування сил оборони в умовах існуючих та потенційних загроз, зокрема:

недосконалість законодавства України у сфері оборони;

незавершеність створення системи об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України;

незавершеність процесу створення системи стратегічних комунікацій у силах оборони;

незавершеність створення автоматизованої системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження;

нездатність ефективно реагувати на зростаючу кількість загроз у кіберпросторі;

недостатній рівень оснащення сил оборони новітнім озброєнням і військовою (спеціальною) технікою, невідповідність можливостей вітчизняного оборонно-промислового комплексу їхнім потребам;

недостатні оперативні (бойові, спеціальні) спроможності сил оборони для ефективного реагування на поточні та прогнозовані загрози;

незавершеність створення системи територіальної оборони;

незавершеність створення ефективної об'єднаної логістики, яка здатна підтримувати застосування всіх складових сил оборони, відсутність автоматизованої системи управління логістичним забезпеченням;

критично низький рівень непорушних запасів матеріально-технічних засобів та невідповідність існуючої військової інфраструктури потребам сил оборони;

незавершеність створення системи медичного забезпечення Збройних Сил України та інших складових сил оборони, здатної ефективно та раціонально використовувати медичні ресурси в рамках єдиного медичного простору;

необхідність підвищення професійного рівня персоналу сил оборони, недостатній рівень забезпечення мотивації для проходження військової служби, розв'язання житлової проблеми, небажання особового складу продовжувати військову службу, потреба у створенні достатнього військового резерву;

недостатнє нормативно-правове врегулювання гендерних аспектів.

Необхідність розв'язання зазначених проблем у силах оборони в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України зумовлює потребу в послідовному продовженні оборонної реформи та цілеспрямованому розвитку необхідних спроможностей. Майбутній розвиток сил оборони здійснюватиметься відповідно до принципів і стандартів НАТО. Провідна роль у продовженні заходів оборонної реформи та подальшому розвитку спроможностей належатиме Міністерству оборони України, яке відповідно до Закону України "Про національну безпеку України" є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади і забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері оборони та організовує в силах оборони заходи оборонного планування.

Основні положення

1.1. Правовою основою Стратегічного оборонного бюлетеня України є Конституція України, закони України, Стратегія національної безпеки України, затверджена Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392, Стратегія воєнної безпеки України, затверджена Указом Президента України від 25 березня 2021 року № 121/2021, звіт щодо результатів проведення оборонного огляду Міністерством оборони України, затверджений Рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 24 березня 2020 року, уведеним в дію Указом Президента України від 24 березня 2020 року № 106.

1.2. Стратегічний оборонний бюлетень України визначає:

основні напрями реалізації воєнної політики України в контексті всеохоплюючої оборони України;

перспективну модель Збройних Сил України та інших складових сил оборони та вимоги до її побудови, місію та візію сил оборони зразка 2030 року;

основні спроможності сил оборони, яких необхідно досягти;

стратегічні цілі розвитку сил оборони на період до 2025 року, основні завдання та очікувані результати щодо їх досягнення.

1.3. На основі Стратегічного оборонного бюлетеня України розробляються та реалізуються:

державні цільові програми, спрямовані на розвиток складових сил оборони та розв'язання проблем забезпечення оборони держави, зокрема їх оснащення сучасним озброєнням і військовою (спеціальною) технікою, створення необхідних запасів матеріально-технічних засобів, реалізацію інших заходів з посилення обороноздатності держави;

інші програмні, планувальні документи та проєкти з питань розвитку спроможностей сил оборони.

1.4. Розроблення Стратегічного оборонного бюлетеня України здійснено робочою групою під керівництвом першого заступника Міністра оборони України, представників Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України, інших складових сил оборони, центральних органів виконавчої влади, наукових установ, громадських організацій, із залученням іноземних експертів (радників) і Представництва НАТО в Україні.

1.5. Терміни та визначення, що використовуються у Стратегічному оборонному бюлетені України, наведено в додатку 1.

Основні напрями реалізації воєнної політики України

2.1. Воєнна політика України як ключова складова державної політики у сферах національної безпеки і оборони спрямовується на забезпечення воєнної безпеки України.

2.2. Основою Стратегії воєнної безпеки України є всеохоплююча оборона України, яка передбачає використання всього потенціалу держави та суспільства, здійснення превентивних дій, стійкого опору та застосування всіх форм і способів збройної боротьби з агресором у багатовимірному просторі з дотриманням норм і принципів міжнародного права.

2.3. Відповідно до змісту та засад всеохоплюючої оборони України, а також цілей, пріоритетів і завдань державної політики у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва воєнна політика України реалізується за такими основними напрямками:

забезпечення відсічі та стримування збройної агресії Російської Федерації проти України, відновлення суверенітету і територіальної цілісності України в

межах міжнародно визнаного державного кордону, запобігання воєнним конфліктам з будь-якими іноземними державами;

планування всеохоплюючої оборони України з розробленням плану оборони України, Стратегічного плану застосування Збройних Сил України, інших складових сил оборони, оперативних планів і планів застосування сил та засобів оборони тощо;

набуття державними органами необхідних інституційних спроможностей щодо своєчасного й організованого проведення мобілізації, задоволення потреб оборони держави і захисту її території від можливої агресії та ефективного управління оборонними ресурсами;

розвиток спроможностей сил оборони в контексті підготовки до ведення всеохоплюючої оборони України, їх всебічне забезпечення;

упровадження в силах оборони кращих практик, норм, принципів і стандартів держав-членів НАТО, участь у спільних операціях та навчаннях для задоволення критеріїв членства в НАТО з подальшою інтеграцією в євроатлантичні безпекові структури.

2.4. Реалізація воєнної політики України здійснюється шляхом виконання комплексу завдань та заходів з планування та організації оборони держави, досягнення стратегічних цілей розвитку сил оборони.

2.5. За результатами реалізації воєнної політики України сили оборони будуть відповідатимуть вимогам ведення всеохоплюючої оборони України та будуть:

побудовані на національних і євроатлантичних цінностях;

взаємосумісні з відповідними структурами держав-членів НАТО;

спроможні забезпечити оборону території України в міжнародно визнаних кордонах, ведення протиборства в інформаційному просторі, кіберпросторі як складової інформаційного простору з використанням всього потенціалу держави та громадянського суспільства, застосуванням для відсічі збройній агресії всіх можливих форм і способів ведення збройної боротьби з дотриманням принципів і норм міжнародного права.

Перспективна модель Збройних Сил України та інших складових сил оборони

3.1. Перспективна модель Збройних Сил України та інших складових сил оборони, вимоги до перспективної структури, складу, основних спроможностей та інших ключових кількісних та якісних показників сил оборони базуються на місії і візії сил оборони зразка 2030 року та визначені з урахуванням результатів оборонного огляду.

3.2. Місією (призначенням) сил оборони є збройний захист українського народу, національних інтересів, суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності України, відсіч і стримування збройної агресії проти України, сприяння створенню належних безпекових умов для сталого розвитку держави

та благополуччя її громадян, участь у підтриманні миру і безпеки в рамках зусиль міжнародних організацій.

Місія сил оборони ґрунтується на трьох основних засадах всеохоплюючої оборони України: стримування, стійкості та взаємодії.

Місія сил оборони реалізується шляхом виконання покладених на сили оборони, а також органи державної влади та місцевого самоврядування функцій і завдань з підготовки держави до оборони та відсічі збройній агресії, визначених законодавством України.

3.3. Візія (бачення) сил оборони зразка 2030 року – сили оборони об'єднані єдиним керівництвом та складаються з мотивованих та компетентних професіоналів, оснащені сучасним озброєнням і військовою (спеціальною) технікою, здатні забезпечити захист суверенітету та територіальної цілісності України, готові до ведення операцій у повітрі, на суші, на морі, ведення протиборства в інформаційному просторі та кіберпросторі, спроможні діяти асиметрично, нестандартно, є проактивними та інтегрованими до євроатлантичної безпекової архітектури.

3.4. Досягнення перспективної моделі Збройних Сил України та інших складових сил оборони здійснюватиметься шляхом розвитку існуючих та формування перспективних спроможностей (оперативних, бойових, спеціальних) сил оборони відповідно до визначених стратегічних цілей розвитку сил оборони з урахуванням вимог, що ґрунтуються на принципах і стандартах, прийнятих у арміях держав-членів НАТО, а саме щодо:

застосування (реалізації) об'єднаної оперативної концепції сил оборони, орієнтованої на протидію агресивним діям Російської Федерації з урахуванням розвитку форм і способів ведення збройної боротьби, яка буде сумісною з принципами і стандартами держав-членів НАТО;

здійснення ефективного об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України;

постійної ситуаційної обізнаності та досягненні єдиного розуміння всіма складовими сил оборони існуючих та прогнозованих загроз у воєнній сфері на стратегічному, оперативному і тактичному рівнях з метою проведення проактивних дій та адекватного реагування з протидії агресії Російської Федерації та її союзників;

адаптивної та стійкої архітектури системи управління діями об'єднаних угруповань військ (сил), яка передбачає надання повноваження командирам приймати самостійні рішення в рамках замислу вищого командування, ведення автономних та асиметричних дій із застосуванням автоматизованих систем управління військами (силами), розвідки, озброєнням (вогневим ураженням), ресурсами, логістикою, медичним та іншими видами забезпечення;

модульної організаційної структури сил, що забезпечить швидку зміну оперативної побудови угруповань (штаби оперативного і тактичного рівнів

будуть здатні діяти самостійно з різним комплектом підпорядкованих військових частин і підрозділів);

стратегічної (оперативної) мобільності військ (сил), здатних швидко висуватися на загрозливій напрямки, зосереджувати зусилля в потрібному місці у визначений час та розосереджуватися для уникнення ураження засобами противника;

автономності дій бойових підрозділів (бойових тактичних груп) під час ведення маневреної оборони, тривалих мережецентричних бойових дій та рейдових дій в тилу противника;

непередбачуваності та асиметричності дій сил оборони, що нівелюватиме військову перевагу противника;

синергії оборонних спроможностей держави в політико-дипломатичній, інформаційній, економічній та військовій сферах;

інноваційності за рахунок готовності діяти нестандартно в умовах швидкоплинних змін обстановки і появи нових нетрадиційних загроз та спроможності досягати стратегічних ефектів тактичними діями;

динамічності організаційних змін у силах оборони, їх стійкості та здатності до узгоджених дій спільно із силами безпеки та цивільними органами державної влади;

ведення силами оборони узгоджених військових (бойових) дій у багатодоменному середовищі – в повітрі, на суші, на морі, в інформаційному просторі, кіберпросторі як складової інформаційного простору та з використанням результатів космічної діяльності в інтересах оборони держави.

3.5. Побудова системи об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України здійснюється відповідно до принципів та підходів, що застосовуються в державах-членах НАТО, і передбачає:

відокремлення функцій з формування державної політики у сфері оборони від її реалізації, чітке розмежування повноважень, відповідальності та підзвітності між керівництвом Міністерства оборони України та Збройних Сил України, завершення чіткого визначення функцій для Міністерства оборони України та Збройних Сил України;

розмежування відповідальності та підзвітності між органами військового управління Збройних Сил України стратегічного та оперативного рівнів, органів управління інших складових сил оборони;

запровадження чіткої ієрархії військового управління із забезпеченням принципу відокремлення функцій генерування військ (сил) від їх застосування, адаптивності та з урахуванням національних особливостей щодо захисту суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності України (додаток 2).

Основні принципи щодо організації системи управління наведено в додатку 3.

Трансформація системи об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України передбачає надання

повноважень командувачу об'єднаних сил Збройних Сил України в частині, що стосується посилення його ролі у визначенні напрямів розвитку військ (сил) за досвідом управління їх застосуванням.

Збройні Сили України та інші складові сил оборони матимуть інтегровану систему об'єднаного керівництва та військового управління на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях на основі єдиного захищеного інформаційного середовища сил оборони, здатну забезпечувати приховане управління військами (силами) в автоматизованому режимі.

3.6. Структура сил оборони буде оптимальною для забезпечення достатнього показника ймовірності успішного виконання завдань з оборони держави за ймовірними сценаріями виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру.

Широкий спектр завдань, які будуть виконувати сили оборони з реагування на численні та одночасні загрози, вимагатиме ефективного та швидкого формування (переформування) сил, визначення пріоритетів, розподілу ресурсів та встановлення повноважень.

Перспективний склад Збройних Сил України та інших складових сил оборони буде базуватися на оптимальному комплекті носіїв спроможностей, який забезпечить:

- швидке розгортання системи територіальної оборони України для своєчасного реагування на загрози воєнній безпеці;

- застосування в першій хвилі відсічі і стримування збройної агресії проти України сил оборони з проведенням спеціальних операцій, у тому числі на території противника, для недопущення його просування вглиб території України та подальшої ескалації воєнного конфлікту;

- використання у другій хвилі відсічі і стримування збройної агресії військового резерву для посилення сил оборони та забезпечення проведення мобілізації в державі, розгортання руху опору в разі тимчасової окупації окремих територій держави;

- застосування у третій хвилі відсічі і стримування збройної агресії додаткових військових частин, сформованих за рахунок мобілізаційних ресурсів та резервів.

До реалізації завдань за ймовірними сценаріями виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру відповідно до визначених варіантів застосування та розподілу відповідальності залучаються Збройні Сили України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Державна спеціальна служба транспорту, сили і засоби Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та Управління державної охорони України, а також можливості Національного центру управління та випробування космічних

засобів Державного космічного агентства України (для використання результатів космічної діяльності в інтересах оборони держави). Їхня структура визначається законодавством України з урахуванням функцій та завдань із забезпечення оборони держави і спроможностей, необхідних для їх виконання.

Реалізація завдань та заходів цивільного захисту під час ведення оборони за ймовірними сценаріями виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру відповідно до визначених варіантів застосування та розподілу відповідальності покладається на єдину державну систему цивільного захисту, її функціональні та територіальні підсистеми та Державну службу України з надзвичайних ситуацій.

Чисельність складових сил оборони визначатиметься законодавством України з урахуванням змін у стані безпекового середовища, потребах оборони України та фінансово-економічних можливостей держави.

3.7. Оновлена військова кадрова політика в силах оборони буде орієнтованою на людину, ґрунтуватиметься на принципах і стандартах держав-членів НАТО та національному досвіді, отриманому насамперед у бойових діях. Вона повинна забезпечити гарантоване комплектування сил оборони професійним персоналом відповідно до поточних та прогнозних потреб.

Досягнення успіху та визначених цілей вимагає наявності:

професійно підготовлених і мотивованих військовослужбовців, які довіряють один одному та поділяють спільні цінності, побудовані на відданості, гідності, мужності, професіоналізмі і доброчесності;

компетентних та досвідчених військових лідерів із числа осіб офіцерського, сержантського і старшинського складу, які мають високий моральний і професійний авторитет, здатних до самовдосконалення та забезпечення готовності підпорядкованого особового складу до виконання завдань за призначенням.

Трансформація системи військового кадрового менеджменту, включаючи рекрутинг, відбір, утримання персоналу та управління кар'єрою військовослужбовців Збройних Сил України та інших складових сил оборони, підтримуватиметься шляхом:

упровадження принципів прозорості, неупередженості та меритократичного підходу, який передбачає застосування чітко визначених критеріїв просування по службі, що ґрунтуються на знаннях, уміннях, цінностях, досвіді і доброчесності;

удосконалення системи військової освіти і підготовки військових фахівців;

поширення національно-патріотичних ідейних переконань та цінностей, у тому числі здійснення заходів військово-патріотичного виховання молоді та її підготовки для військової служби;

формування в особового складу бойових традицій, стійкої мотивації та готовності до збройного захисту державного суверенітету, територіальної цілісності України;

забезпечення принципу гендерної рівності, який комплексно інтегровано в нормативно-правові акти, охоплює всі рівні системи управління кар'єрою та відображає гендерні політики, прийняті у державах-членах НАТО;

створення дієвої системи мотиваційних чинників щодо проходження військової служби та служби у військовому резерві;

всебічної реалізації соціальних прав і гарантій захисників держави.

Накопичення військовонавченого резерву людських ресурсів забезпечить доукомплектування Збройних Сил України та інших складових сил оборони під час мобілізації (особливого періоду), а також для поповнення можливих втрат людських ресурсів під час відсічі агресії. При цьому забезпечуватиметься раціональне використання всіх наявних ресурсів, збереження принципів соціальної справедливості в питаннях виконання громадянами військового обов'язку та належна якість їх підготовки.

3.8. Бойові військові частини і підрозділи зі складу сил оборони будуть боєздатними, мобільними та здатними швидко висуватися на загрозливі напрямки, зосереджувати зусилля в потрібному місці у визначений час, діяти непередбачувано та інноваційно, враховуючи загальну військову перевагу противника. Запровадження мережецентричного підходу, який на основі єдиного захищеного інформаційного середовища поєднає одночасне і синхронізоване застосування сучасних систем управління, обміну інформацією (розвідки), засобів ураження та нелетального впливу (радіоелектронного, інформаційного впливу, дій в кіберпросторі тощо), підвищить спроможності об'єднаних сил під час їх застосування.

Створення потенціалу стримування базуватиметься, зокрема, на спроможностях оперативно-тактичних ракетних комплексів, багатофункціональних всепогодних пілотованих та безпілотних авіаційних комплексів, зенітних ракетних комплексів середньої дальності, сил і засобів активного кіберзахисту (активного впливу в кіберпросторі та через кіберпростір).

На найбільш імовірних напрямках дій противника створюватимуться (розгортатимуться) розвідувально-ударні та розвідувально-вогневі комплекси зі спільним застосуванням підрозділів розвідки, багатофункціональних всепогодних пілотованих та безпілотних авіаційних комплексів, ракетних військ і артилерії.

Підлягають розвитку форми і способи застосування сил і засобів розвідки. Спроможності розвідки поєднуються в єдиному розвідувально-інформаційному середовищі, а процеси добування (збору), обробки, аналізу (відображення) та доведення розвідувальної інформації здійснюються з

необхідним рівнем автоматизації.

Формується система дій сил і засобів з організації та підтримки руху опору.

Система територіальної оборони забезпечить формування вмотивованого та підготовленого територіального резерву, організацію і підтримку постійної взаємодії військових частин (підрозділів) територіальної оборони Збройних Сил України з органами (підрозділами) інших складових сектору безпеки і оборони та нарощення їхніх спроможностей щодо виконання завдань територіальної оборони в мирний час та в особливий період.

Створення системи кібероборони буде орієнтовано на набуття необхідних спроможностей суб'єктами підготовки та виконання заходів кібероборони, створення і розвиток сил, засобів та інструментів протиборства в кіберпросторі та через кіберпростір, які забезпечать створення необхідного потенціалу сил оборони для відбиття воєнної агресії в кіберпросторі.

Для протидії силам і засобам противника поєднуються зусилля радіоелектронної боротьби та протиборства в кіберпросторі.

Дистанційний безконтактний вплив на противника стане головним способом досягнення цілей бою та операції.

Застосування високоточної зброї набуває прерогативного характеру, активно впроваджуватимуться роботизовані системи.

3.9. Збройні Сили України та інші складові сил оборони поступово оснащуватимуться високотехнологічними зразками озброєння і військової (спеціальної) техніки, які забезпечать у всьому спектрі реалізацію потенціалу стримування, захист військ (сил), об'єктів, захист інформації та кіберзахист інформаційної інфраструктури.

Оснащення високотехнологічними та модернізованими зразками озброєння і військової (спеціальної) техніки буде реалізовано шляхом виконання реалістичних та адаптивних довгострокових оборонних програм і проєктів, які спиратимуться на весь життєвий цикл спроможностей.

До 2025 року оновлення основних зразків озброєння і військової (спеціальної) техніки буде спрямоване на забезпечення розвитку спроможностей на основі систем озброєння, які дозволять завдавати противнику максимальних втрат при прийнятних та збалансованих ресурсних витратах на їх розробку, закупівлю та модернізацію. Пріоритетом є оснащення сил оборони високоточною зброєю, технічними засобами розвідки, протитанковими комплексами та артилерійськими системами, багатофункціональними безпілотними авіаційними комплексами, засобами радіоелектронної боротьби. Оснащення високотехнологічними сучасними

системами озброєнь, зокрема комплексами протиповітряної оборони, бойовими літаками і кораблями, буде здійснено з урахуванням реалізації інвестиційних проєктів під державні гарантії та з використанням сучасних процедур державно-приватного партнерства на договірній основі, а також у рамках міжнародної безпекової допомоги.

До 2030 року пріоритетом є переозброєння Збройних Сил України озброєнням національного, іноземного та спільного з партнерами виробництва, а саме комплексами протиповітряної оборони, багатоцільовими бойовими літаками, вертольотами, катерами та кораблями з ракетним озброєнням та протикорабельними ракетними комплексами.

3.10. Об'єднана логістика в силах оборони буде побудована на єдиних підходах та спільних вимогах, удосконалених процесах та процедурах з використанням досвіду збройних сил держав-членів НАТО, що забезпечить об'єднаним силам доступ до потрібних ресурсів та ефективне управління ними.

Наявність непорушних запасів у необхідних обсягах, своєчасне їх оновлення, відновлення та вдосконалення порядку їх створення, утримання і використання дозволять виконати визначені завдання та сплановані заходи зі стратегічного розгортання та відсічі збройній агресії.

Розосередження центрів, арсеналів, баз, складів, їх живучість, захист та пожежна безпека, а також удосконалення і розвиток інфраструктури й системи управління нею забезпечать збереження зброї, боєприпасів та інших матеріально-технічних засобів. Обсяги та географія місць зберігання запасів повинні забезпечувати ведення бойових дій та водночас своєчасне їх оновлення та поповнення.

Охорона центрів, арсеналів, баз і складів забезпечить ефективну протидію диверсійно-розвідувальним групам противника, а технічне обладнання технічних територій важливих військових об'єктів – їх надійну охорону та оборону, у тому числі проти безпілотних літальних апаратів.

3.11. Медичне забезпечення буде спрямовано на збереження життя і зміцнення здоров'я особового складу, запобігання виникненню і розповсюдженню хвороб, надання медичної допомоги військовослужбовцям, лікування і відновлення їхньої працездатності та боєздатності після поранень, захворювань і травм.

Інтегрована в єдиний медичний простір система медичного забезпечення Збройних Сил України у взаємодії з медичними службами інших складових сил оборони буде здатною забезпечити виконання широкого спектра завдань сил оборони з поетапною адаптацією до системи медичного забезпечення збройних сил держав-членів НАТО.

3.12. Система підтримки (оперативного забезпечення) сил оборони буде

орієнтована на створення сприятливих умов для забезпечення підготовки і застосування сил оборони шляхом підвищення рівня мобільності та захисту визначених угруповань, ефективності застосування засобів ураження, ускладнення дій противника та завдання йому втрат силами і засобами військових частин і підрозділів підтримки військ (сил).

3.13. Система підготовки в силах оборони буде об'єднаною та забезпечить підготовку військ (сил) для виконання завдань за призначенням за уніфікованими (єдиними стандартизованими) вимогами та відповідно до кращих практик держав-членів НАТО. Система оцінки (сертифікації) готовності органів військового управління, військових частин (підрозділів) до виконання завдань за призначенням базуватиметься на стандартах НАТО.

3.14. Для гарантованого виконання поставлених завдань із всеохоплюючої оборони України розвиток основних спроможностей сил оборони спрямовуватиметься на інституційні спроможності центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, які здійснюють керівництво, спрямовують та координують діяльність військових формувань та правоохоронних органів, що входять або виділяють відповідні сили і засоби до складу сил оборони, та оперативні, бойові і спеціальні спроможності сил оборони.

Розвиток інституційних спроможностей зосереджуватиметься на вдосконаленні здатностей центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, які здійснюють керівництво, спрямовують та координують діяльність військових формувань та правоохоронних органів, що входять або виділяють відповідні сили і засоби до складу сил оборони, забезпечити формування та реалізацію державної політики з питань національної безпеки у сфері оборони, виконувати функції планування, організації, керівництва, моніторингу і контролю за всіма напрямками їх діяльності з визначення та задоволення потреб оборони.

Розвиток оперативних, бойових і спеціальних спроможностей сил оборони буде спрямовано на досягнення Збройними Силами України, силами і засобами інших складових сил оборони здатності виконувати завдання за призначенням, що забезпечить стримування, стійкість і відсіч збройній агресії проти України, протидію гібридним загрозам, і зосереджено на:

- розвідувальних, аналітичних та ударних спроможностях;
- бойових спроможностях стримування;
- мобільності та автономності;
- інформаційних технологіях, у тому числі електронних комунікаціях;
- спроможностях для дій у ближній морській зоні;
- охороні повітряного простору та протиповітряного прикриття важливих державних і військових об'єктів;
- спроможностях радіоелектронної боротьби;
- безпеці операцій;

оперативному обладнанні території;
територіальній обороні;
руху опору;
асиметричних та непрямих діях;
спроможностях із ведення протиборства в інформаційному просторі та кіберпросторі як складової інформаційного простору;
медичному забезпеченні.

Стратегічні цілі розвитку сил оборони

4.1. Досягнення перспективної моделі сил оборони та набуття визначених оборонних спроможностей здійснюватиметься з урахуванням актуальних та потенційних воєнно-політичних загроз і викликів та ресурсних можливостей шляхом імплементації таких стратегічних цілей розвитку сил оборони, сформульованих на основі визначених у Стратегії воєнної безпеки України цілей, пріоритетів і основних завдань реалізації державної політики у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва та основних напрямів реалізації воєнної політики України:

перша – ефективний оборонний менеджмент і система об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України, що здійснюються на засадах демократичного цивільного контролю, інших принципах і стандартах НАТО;

друга – професійний та вмотивований персонал сил оборони, підготовлений військовий резерв підтримуються ефективними прозорими системами кадрового менеджменту, військової освіти і науки, охорони здоров'я і соціальним захистом;

третья – сучасне озброєння і військова (спеціальна) техніка, що забезпечує виконання завдань Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони, у тому числі спільно з відповідними структурами держав-членів НАТО;

четверта – розвинута військова інфраструктура, об'єднана логістика та достатні запаси матеріальних засобів, дієва система медичного забезпечення, що відповідають потребам Збройних Сил України, інших складових сил оборони для відсічі збройній агресії проти України;

п'ята – інтегровані оперативні (бойові та спеціальні) спроможності сил оборони, що забезпечують стримування, стійкість і відсіч збройної агресії проти України, протидію гібридним загрозам.

4.2. Стратегічні цілі розвитку сил оборони будуть реалізовані шляхом виконання таких завдань.

Стратегічна ціль 1. Ефективний оборонний менеджмент і система об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України, що здійснюються на засадах демократичного цивільного контролю, інших принципах і стандартах НАТО.

Очікуваний результат – поєднані та інтегровані процеси організації всеохоплюючої оборони України, об'єднаного керівництва силами оборони і військового управління у Збройних Силах України та оборонного менеджменту забезпечують ефективне реагування на виклики та загрози у воєнній сфері.

Завдання 1.1. Планування розвитку оборонних спроможностей на основі комплексного стратегічного аналізу воєнних загроз національній безпеці України, широкого застосування математичних методів моделювання, управління ресурсами із застосуванням методології програмно-проектного менеджменту, ефективний внутрішній контроль та управління ризиками відповідно до принципів і підходів, прийнятих у державах-членах НАТО.

Очікуваний результат: процеси планування спроможностей та управління ресурсами в силах оборони є поєднаними та інтегрованими і забезпечують ефективне використання наявних оборонних ресурсів та міжнародної допомоги для посилення оборонних спроможностей держави.

Заходи:

1.1.1. Створення національної системи (платформи) комплексного стратегічного аналізу, прогнозування (моделювання) й оцінювання реальних, потенційних та майбутніх загроз національній безпеці України, зокрема стратегічних шоків.

1.1.2. Розроблення державних цільових програм, спрямованих на розв'язання проблем забезпечення оборони держави та розвиток сил оборони.

1.1.3. Розроблення програм і проєктів розвитку спроможностей сил оборони.

1.1.4. Формування політики (процесів) з планування та ресурсного менеджменту розвитку спроможностей складових сил оборони.

1.1.5. Удосконалення процедур планування фінансових ресурсів, спрямованих на забезпечення ефективного і прозорого формування видатків на потреби сил оборони з урахуванням досвіду держав-членів НАТО.

1.1.6. Забезпечення ефективного внутрішнього контролю та управління ризиками в силах оборони.

1.1.7. Усунення умов корупції у пріоритетних сферах, що стосуються земель оборони і нерухомості, будівництва і житлового забезпечення, операцій, системи закупівель, системи управління майном і активами державних підприємств, упровадження автоматизованої системи контролю пального, речового та продовольчого забезпечення.

Завдання 1.2. Організація всеохоплюючої оборони України, удосконалення систем мобілізації сил оборони, територіальної оборони, оперативного обладнання території та організація руху опору.

Очікуваний результат: організація оборони України є всеохоплюючою та забезпечує здатність держави швидко адаптуватися до змін безпекового середовища, ефективно протистояти воєнним загрозам, безперебійно функціонувати до і під час воєнного конфлікту.

Заходи:

1.2.1. Розроблення Плану оборони України та внесення його на розгляд Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки і оборони України.

1.2.2. Удосконалення системи мобілізації в частині, що стосується сил оборони.

1.2.3. Розвиток системи територіальної оборони держави, зокрема організації та керівництва нею, підготовка населення до оборони держави для своєчасного реагування та нейтралізації загроз територіальній цілісності України.

1.2.4. Удосконалення системи оперативного обладнання території.

1.2.5. Організація та підтримка руху опору.

Завдання 1.3. Керівництво силами оборони на засадах демократичного цивільного контролю.

Очікуваний результат: система об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України як складова системи управління державою спрямована на використання всього воєнного, економічного, соціального, іншого потенціалу для всеохоплюючої оборони України на засадах демократичного цивільного контролю над силами оборони, удосконалене законодавство у сфері оборони системно та вичерпно регулює відносини у сфері оборони України з урахуванням відповідних принципів і стандартів НАТО та ЄС.

Заходи:

1.3.1. Удосконалення законодавства з питань перспективної системи об'єднаного керівництва силами оборони та військового управління у Збройних Силах України відповідно до принципів і стандартів, прийнятих у державах-членах НАТО.

1.3.2. Удосконалення структури апарату Міністерства оборони України, завершення чіткого визначення функцій та завдань Міністерства оборони України та Збройних Сил України.

1.3.3. Завершення трансформації органів військового управління Збройних Сил України та органів управління інших складових сил оборони на основі принципів і стандартів НАТО із забезпеченням їх адаптивності та з урахуванням національних особливостей щодо захисту суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності України.

1.3.4. Налагодження та підтримання ефективної міжвідомчої взаємодії між складовими сил оборони для захисту національних інтересів у сфері оборони.

1.3.5. Удосконалення законодавства України у сфері оборони з урахуванням найкращих практик.

Завдання 1.4. Розвиток ефективної системи стратегічних комунікацій, що забезпечить її стійкість та адаптивність до реагування на виклики й загрози, забезпечить та примножить суспільну довіру до складових сил оборони, залучення громадських організацій до обговорення перспектив їх розвитку та пріоритетів оборонної реформи.

Очікуваний результат: забезпечено у складових сил оборони стійкість та адаптивність системи стратегічних комунікацій до реагування на виклики й загрози, суспільну довіру до складових сил оборони.

Заходи:

1.4.1. Розроблення політики (концепції) стратегічних комунікацій у силах оборони, яка включатиме організацію, розподіл завдань, відповідальності та процесів відповідно до принципів і стандартів НАТО і передбачатиме інтеграцію стратегічних комунікацій на всіх рівнях планування та виконання з метою проведення узгоджених кінетичних і некінетичних дій.

1.4.2. Створення в силах оборони організаційних структур і спроможностей зі стратегічних комунікацій.

1.4.3. Розроблення нормативно-правових актів і процедур, що забезпечують планування та реалізацію заходів стратегічних комунікацій на всіх рівнях.

1.4.4. Розвиток системи підготовки з питань стратегічних комунікацій, яка забезпечує професійний розвиток відповідного персоналу та узгоджена із системою управління кар'єрою.

1.4.5. Запровадження механізму оцінювання інформаційного середовища та критеріїв ефективності стратегічних комунікацій.

Завдання 1.5. Цифровізація діяльності та впровадження сучасних інформаційних технологій, у тому числі електронних комунікацій, у сфері оборони.

Очікуваний результат: у силах оборони здійснено цифрову трансформацію, впроваджено сучасні технології автоматизації управління військами та зброєю, моніторингу, аналізу інформації, моделювання, експертних систем, спеціальне програмне забезпечення та інформаційні системи, створено організаційні та матеріально-технічні умови для формування та використання єдиного інформаційного середовища сил оборони шляхом застосування єдиних стандартів, протоколів, архітектур (проектних рішень), надання необхідних сервісів та повноцінного використання інформаційних ресурсів, спрямованих на ефективне застосування сил оборони під час операцій сил оборони (операцій об'єднаних сил).

Заходи:

1.5.1. Цифрова трансформація діяльності Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України, інших органів військового управління Збройних Сил України та органів управління інших складових сил оборони.

1.5.2. Побудова Об'єднаної мережі оборони, основу якої складатимуть модернізована стаціонарна ІТ-інфраструктура та сучасні ІТ-сервіси в системі Міністерства оборони України.

1.5.3. Створення та розвиток мереж операцій, побудованих на сучасних цифрових засобах, якими буде переоснащено польову систему зв'язку Збройних Сил України, розроблених нових (удосконалених існуючих) системах бойового управління.

1.5.4. Стандартизація, оптимізація та взаємосумісність інформаційних систем сил оборони.

1.5.5. Запровадження хмарних технологій для єдиного інформаційного середовища оборони.

1.5.6. Інтеграція існуючих систем спеціального зв'язку сил оборони в єдину захищену систему зв'язку сил оборони.

1.5.7. Автоматизація процесів управління військами і зброєю, оборонними ресурсами, розвідки, логістики, медичного та інших видів забезпечення. Упровадження електронного документообігу, цифровізація документів обліку особового складу.

1.5.8. Набуття спроможностей силами оборони щодо використання результатів космічної діяльності в інтересах оборони держави.

1.5.9. Оптимізація системи захисту інформації та кіберзахисту в інформаційно-телекомунікаційних системах Міністерства оборони України та Збройних Силах України.

1.5.10. Розвиток системи підготовки кадрів за напрямками інформаційних технологій та кібербезпеки.

1.5.11. Підвищення цифрової грамотності персоналу сил оборони.

Завдання 1.6. Досягнення силами оборони військових критеріїв сумісності, необхідних для інтеграції України в євроатлантичні та європейські безпекові структури, взаємодія та співробітництво зі збройними силами держав-членів НАТО та держав-партнерів.

Очікуваний результат: сили оборони здатні до спільних дій зі збройними силами держав-членів НАТО, здійснюють вагомий внесок у підтримання миру і безпеки в рамках міжнародних зобов'язань України та реалізацію курсу України щодо інтеграції в євроатлантичні та європейські безпекові структури.

Заходи:

1.6.1. Поглиблення співробітництва з НАТО (планування та практична реалізація заходів співробітництва з НАТО у зв'язку з отриманням Україною статусу партнера НАТО з розширеними можливостями, зокрема імплементація концепції “Один партнер, один план”, річні національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО, уточнення Пакета Цілей партнерства в рамках Процесу планування та оцінки сил Міжнародної програми НАТО “Партнерство заради миру” тощо).

1.6.2. Продовження практики залучення персоналу і підрозділів Збройних Сил України до міжнародних операцій з підтримання миру і безпеки під егідою ООН, ЄС, НАТО та інших міжнародних організацій у сфері безпеки.

1.6.3. Забезпечення участі Збройних Сил України в силах реагування НАТО та інших багатонаціональних військових формуваннях високої готовності.

1.6.4. Досягнення здатності Збройних Сил України та інших складових сил оборони до спільних дій зі збройними силами держав-членів НАТО в рамках залучення виділених сил і засобів до сил реагування НАТО, реалізації Концепції оперативних можливостей Міжнародної програми НАТО “Партнерство заради миру”, в операціях під проводом НАТО, під час багатонаціональних навчань та надання підтримки силам і засобам НАТО як країною-господаркою.

1.6.5. Запровадження обміну національним досвідом та найкращими практиками зі структурами НАТО, держав-членів НАТО та держав-партнерів з питань стратегічних комунікацій.

1.6.6. Створення механізмів щодо наукового і науково-технічного співробітництва між Збройними Силами України та НАТО.

Стратегічна ціль 2. Професійний та вмотивований персонал сил оборони та підготовлений військовий резерв підтримуються ефективними прозорими системами кадрового менеджменту, військової освіти і науки, охорони здоров'я і соціальним захистом.

Очікуваний результат: Збройні Сили України та інші складові сил оборони переведено на професійну основу та запроваджено відповідні системи комплектування, військової освіти і науки, охорони здоров'я всебічного забезпечення військовослужбовців та їх соціальний захист. Забезпечено гендерну рівність на основі принципу рівних прав і можливостей, адаптацію до цивільного життя осіб, звільнених із військової служби.

Завдання 2.1. Повне переведення на професійну основу Збройних Сил України, інших складових сил оборони з укомплектуванням їх вмотивованим та готовим до відсічі збройної агресії персоналом.

Очікуваний результат: Збройні Сили України та інші складові сил оборони укомплектовано професійним та вмотивованим персоналом, створено мотиваційні чинники для проходження військової служби у військовому резерві, створено підготовлений військовий резерв.

Заходи:

2.1.1. Законодавче унормування переведення Збройних Сил України та інших складових сил оборони на професійну основу.

2.1.2. Удосконалення структури та складу Збройних Сил України та інших складових сил оборони (оптимізація співвідношення чисельності органів управління, бойових частин і частин забезпечення), упорядкування чисельності особового складу видів, окремих родів військ (сил) (активного та резервного компонентів).

2.1.3. Укомплектування Збройних Сил України та інших складових сил оборони вмотивованим та професійно підготовленим особовим складом, перш за все, бойових частин і частин бойового забезпечення.

2.1.4. Позбавлення військових частин від невластивих функцій шляхом впровадження сучасної системи аутсорсингу.

2.1.5. Нарощення військового резерву людських ресурсів разом з удосконаленням системи військового обліку людських мобілізаційних ресурсів.

2.1.6. Підготовка проєктів нормативно-правових актів, спрямованих на розширення повноважень командирів в ухваленні рішень та відповідальності за їх виконання.

Завдання 2.2. Запровадження військового лідерства, заснованого на цінностях, де відсутня терпимість до корупції, а доброчесність є нормою.

Очікуваний результат: сформована професійна культура, яка відповідає доктринальним підходам і принципам НАТО.

Заходи:

2.2.1. Упровадження людиноцентричного принципу у Збройних Силах України, інших складових сил оборони з урахуванням гендерних аспектів, забезпечення пріоритету діяльності органів військового управління щодо збереження життя, здоров'я та гідності військовослужбовців.

2.2.2. Подальший розвиток професійного сержантського і старшинського складу.

2.2.3. Підвищення рівня доброчесності, формування нетерпимості до корупції та забезпечення невідворотності відповідальності за корупцію.

Завдання 2.3. Ефективне управління кар'єрним зростанням військовослужбовців з дотриманням державної політики гендерної рівності.

Очікуваний результат: запроваджено людиноцентричний підхід в управлінні кар'єрою військовослужбовців з урахуванням їхньої освіти, професійного розвитку, гендерної рівності, впроваджено принцип меритократичності у просуванні по службі військовослужбовців, присвоєнні їм військових звань та призначенні на вищі посади.

Заходи:

2.3.1. Упровадження інтегрованої військової кадрової політики, що у комплексі забезпечить управління персоналом, його кар'єрним зростанням, освітою, професійною підготовкою та соціальним захистом.

2.3.2. Упровадження нової системи управління військовою кар'єрою військовослужбовців за військовими званнями, побудованої за принципами, прийнятими в державах-членах НАТО (з урахуванням нової системи військової освіти, грошового забезпечення, гендерної рівності), покладення в основу управлінських (кадрових) рішень принцип людиноцентричності.

2.3.3. Запровадження євроатлантичних принципів та підходів до оцінки службової діяльності військовослужбовців.

Завдання 2.4. Інтеграція гендерної рівності в силах оборони у процеси рекрутингу, упродовж військової служби, під час звільнення з військової служби та соціального захисту ветеранів.

Очікуваний результат: в силах оборони забезпечено потреби чоловіків і жінок шляхом імплементації гендерної складової, що визнає гендерні ролі, норми і стандарти. Усунуто гендерну нерівність і дискримінацію у Збройних Силах України та інших складових сил оборони через застосування гендерних

перспектив під час проведення операцій і навчань. Забезпечено базове розуміння значення гендерних перспектив для кожного виду, окремого роду військ (сил) Збройних Сил, військових формувань інших складових сил оборони, а також на рівні військової частини.

Заходи:

2.4.1. Уведення в Міноборони посади радника з гендерних питань, безпосередньо підпорядкованого Міністру оборони України і відповідального за участь у розробленні та реалізації заходів з гендерних перспектив, здійснення координації гендерних аспектів в апараті Міноборони.

2.4.2. Удосконалення вертикалі (інституту) радників з гендерних питань, включаючи штатних радників Головнокомандувача Збройних Сил України, начальника Генерального штабу Збройних Сил України, радників в органах військового управління стратегічного та оперативного рівнів, у тому числі в командуваннях видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України.

2.4.3. Забезпечення комплексної інтеграції гендерних аспектів в оперативне планування, підготовку та повсякденну діяльність Збройних Сил України та інших складових сил оборони.

2.4.4. Усунення правових (юридичних) бар'єрів, що перешкоджають забезпеченню рівних можливостей чоловіків і жінок щодо їх активної і вагомості участі в діяльності (функціонуванні) сил оборони.

2.4.5. Удосконалення підготовки з гендерної обізнаності особового складу сил оборони, включаючи відповідну тематику до навчальних курсів з професійного розвитку, підвищення кваліфікації та підготовки до виконання завдань за призначенням.

2.4.6. Унормування (нормативне врегулювання) питань попередження та реагування на сексуальні образи та насильство.

Завдання 2.5. Розвиток системи військової освіти, науки та підготовки персоналу на основі принципів і стандартів НАТО, підготовка за євроатлантичними стандартами офіцерського, сержантського та старшинського складу.

Очікуваний результат: трансформована на основі доктринальних підходів і принципів НАТО система військової освіти, підготовки і науки.

Заходи:

2.5.1. Трансформація військової освіти шляхом набуття нових освітніх та професійних компетентностей, перехід на програми, сумісні з освітніми закладами країн-партнерів (забезпечення взаємного визнання дипломів

військових навчальних закладів), у тому числі володіння іноземною мовою на рівні не нижче СМР-2.

2.5.2. Удосконалення курсової підготовки офіцерського, сержантського та старшинського складу, у тому числі на курсах лідерства.

2.5.3. Актуалізація наукових досліджень та трансформація системи наукової і науково-технічної діяльності з урахуванням принципів і підходів держав-членів НАТО та держав-партнерів.

Завдання 2.6. Створення необхідних мотиваційних чинників до проходження військової служби та служби у військовому резерві.

Очікуваний результат: забезпечено престижність і привабливість військової служби за рахунок створення належних правових, матеріальних, психологічних та соціальних умов для військовослужбовців, членів їхніх сімей та осіб, звільнених з військової служби; забезпечено належні умови адаптації до цивільного життя військовослужбовців, які підлягають звільненню з військової служби та осіб, звільнених з військової служби.

Заходи:

2.6.1. Перегляд структури та підвищення рівня грошового забезпечення військовослужбовців.

2.6.2. Запровадження нових дієвих механізмів забезпечення житлом військовослужбовців та осіб, звільнених з військової служби, що набули права на отримання житла.

2.6.3. Розвиток сфери охорони здоров'я, як складової соціального забезпечення військовослужбовців, ветеранів військової служби та інших осіб, які відповідно до законодавства мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я.

2.6.4. Запровадження нової системи адаптації до цивільного життя військовослужбовців, які підлягають звільненню з військової служби, та осіб, звільнених з військової служби.

Стратегічна ціль 3. Сучасне озброєння і військова (спеціальна) техніка, що забезпечує виконання завдань Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони, у тому числі спільно з відповідними структурами держав-членів НАТО.

Очікуваний результат – Збройні Сили України, інші складові сил оборони забезпечені сучасним озброєнням і військовою (спеціальною) технікою, запасами ракет і боєприпасів, достатніми для виконання покладених завдань.

Завдання 3.1. Планування розвитку озброєння і військової (спеціальної) техніки з урахуванням усіх етапів їх життєвого циклу із застосуванням механізму програмно-проектного управління оборонними ресурсами.

Очікуваний результат: сили оборони забезпечені сучасним озброєнням і військовою (спеціальною) технікою з урахуванням можливостей державно-приватного партнерства та військово-технічного співробітництва.

Заходи:

3.1.1. Удосконалення нормативно-правової бази з питань організації створення і виробництва, закупівель озброєння і військової (спеціальної) техніки, військово-технічного співробітництва.

3.1.2. Актуалізація (продовження) Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки з подальшим розробленням портфелю програм розвитку озброєння і військової (спеціальної) техніки.

3.1.3. Планування замовлення та реалізація науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт на основі програмно-проектного менеджменту, спрямованих на розвиток основних спроможностей сил оборони.

3.1.4. Розвиток військово-технічного співробітництва з метою забезпечення Збройних Сил України системами озброєння, військовою і спеціальною технікою, що відповідають встановленим вимогам. Здійснення прямих закупівель озброєння і військової (спеціальної) техніки за імпортом.

Завдання 3.2. Розроблення та закупівля нових, модернізація і підтримання технічної готовності існуючих зразків озброєння і військової (спеціальної) техніки з використанням вітчизняного оборонно-промислового комплексу, державно-приватного партнерства та військово-технічного співробітництва.

Очікуваний результат: Збройні Сили України та інші складові сил оборони оснащені новітніми та модернізованими зразками техніки, високотехнологічними системами озброєнь у кількості, яка дозволяє виконувати завдання за призначенням.

Заходи:

3.2.1. Постачання у війська визначеної кількості нових (модернізованих) зразків озброєння і військової (спеціальної) техніки.

3.2.2. Розроблення та закупівля пріоритетних номенклатур озброєння і військової (спеціальної) техніки за напрямами розвитку основних спроможностей сил оборони, уніфікованих за типами та комплектацією, які забезпечать набуття сумісності зі стандартами НАТО.

3.2.3. Забезпечення Збройних Сил України та інших складових сил оборони зразками озброєння і військової (спеціальної) техніки, що відповідають встановленим вимогам і не виробляються в Україні. Здійснення прямих закупівель озброєння і військової (спеціальної) техніки, матеріальних ресурсів і послуг за імпортом.

3.2.4. Нормативно-правове та організаційне врегулювання питань використання прав інтелектуальної власності на продукцію оборонного призначення та подвійного використання, що створена за рахунок державного бюджету.

3.2.5. Упровадження оцінювання ефективності виконання програм і проєктів розвитку озброєння і військової (спеціальної) техніки та державного оборонного замовлення (зведеного трирічного плану закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення за закритими закупівлями).

3.2.6. Вивільнення частот в діапазонах до 1 ГГц (700 МГц, 800 МГц та 900 МГц) від спеціальних користувачів радіочастотного ресурсу відповідно до стандартів НАТО з метою їх придатності для використання загальними користувачами радіочастотного ресурсу, забезпечивши гармонізоване з Європейським Союзом використання радіочастот у зазначених діапазонах.

Завдання 3.3. Розвиток та впровадження інноваційних (критичних) технологій оборони, впровадження безпілотних платформ (систем) наземного, морського та повітряного базування та досягнення технічної сумісності сил оборони зі збройними силами держав-членів НАТО.

Очікуваний результат: у силах оборони створено умови для розвитку та впровадження інноваційних (критичних) технологій оборони, прийняття на озброєння та поступове оснащення Збройних Сил України та інших складових сил оборони безпілотними платформами (системами) наземного, морського та повітряного базування.

Заходи:

3.3.1. Упровадження безпілотних платформ (систем) наземного, морського та повітряного базування.

3.3.2. Запровадження нової методології з розвитку інноваційних (критичних) технологій (системний підхід, сценарне прогнозування та математичне моделювання, диверсифікація фінансування, розподіл ризиків та оцінювання).

3.3.3. Залучення інших не заборонених законодавством джерел фінансування для розвитку інноваційних (критичних) технологій.

3.3.4. Досягнення технічної сумісності Збройних Сил України, інших складових сил оборони зі збройними силами держав-членів НАТО.

Стратегічна ціль 4. Розвинена військова інфраструктура, об'єднана логістика, медичне забезпечення та достатні запаси матеріальних засобів, що відповідають потребам Збройних Сил України, інших складових сил оборони для відсічі збройній агресії проти України.

Очікуваний результат – військова інфраструктура, логістичне та медичне забезпечення, запаси матеріальних засобів відповідають потребам Збройних Сил України та інших складових сил оборони.

Завдання 4.1. Удосконалення системи дислокації та базування військ (сил), створення військових баз з необхідною інфраструктурою для підтримання життєдіяльності та підготовки військових частин.

Очікуваний результат: усунуто диспропорції розвитку та модернізовано військову інфраструктуру.

Заходи:

4.1.1. Будівництво військових баз у містах Северодонецьк (75 об'єктів), Маріуполь (44 об'єкти), Берегове Закарпатської області (65 об'єктів).

4.1.2. Розбудова військово-морської бази “Схід” (м. Бердянськ), військово-морської бази на гідротехнічній споруді “Намив” (м. Очаків), реконструкція гідротехнічного комплексу “Практична гавань” та пункту базування на причалі № 29 порту “Південний”.

4.1.3. Відновлення та розвиток аеродромної мережі.

4.1.4. Розвиток інфраструктури закладів охорони здоров'я Збройних Сил України.

4.1.4. Запровадження централізованого проєктного менеджменту проєктів капітального будівництва.

4.1.5. Відновлення та реконструкція існуючої військової інфраструктури.

Завдання 4.2. Розвиток системи логістичного забезпечення, інтеграція її спроможностей з відповідними спроможностями національної економіки для підтримки операцій об'єднаних сил.

Очікуваний результат: створена система логістичного забезпечення забезпечує підтримку операцій об'єднаних сил, забезпечено повне автоматизоване управління обліком матеріально-технічних засобів і майна.

Заходи:

4.2.1. Запровадження системи автоматизованого управління та моніторингу логістичних процесів (поставки, зберігання, розподілу і споживання матеріально-технічних засобів).

4.2.2. Забезпечення ефективного управління майном та активами, закріпленими за державними підприємствами.

4.2.3. Нормативне врегулювання обов'язкового узгодження інфраструктурних проєктів розвитку національної економіки з потребами оборони держави.

4.2.4. Удосконалення та впровадження системи продовольчого забезпечення, враховуючи системи забезпечення держав-членів НАТО.

4.2.5. Упровадження стандартів НАТО на предмети речового майна шляхом прийняття військових стандартів, з подальшим їх використанням під час удосконалення речового майна, в тому числі засобів індивідуального захисту військовослужбовців.

Завдання 4.3. Ефективне використання земель оборони, будівель і споруд, розвиток мережі полігонів, впровадження модульних польових таборів для розміщення військ (сил) у ході навчань, підготовки до розгортання та під час виконання ними бойових (спеціальних) завдань.

Очікуваний результат: забезпечено ефективне використання земель оборони, забезпечено потребу військ (сил) у розміщенні в ході навчань та під час виконання бойових (спеціальних) завдань.

Заходи:

4.3.1. Проведення спільно з Держгеокадастром України документальної та фактичної інвентаризації земель оборони.

4.3.2. Упорядкування електронного реєстру обліку та контролю за ефективним використанням земель оборони.

4.3.3. Розгортання модульних польових таборів для розміщення військ у ході навчань, підготовки до розгортання та під час виконання ними бойових (спеціальних) завдань.

4.3.4. Проведення аналізу енергоефективності та реалізація заходів з підвищення рівня енергоефективності будівель Міністерства оборони України та Збройних Сил України.

Завдання 4.4. Запровадження та реалізація дієвих механізмів реалізації права військовослужбовців на отримання постійного житла.

Очікуваний результат: розв'язано житлову проблему в силах оборони.

Заходи:

4.4.1. Розроблення та затвердження Кабінетом Міністрів України Концепції забезпечення житлом військовослужбовців, ветеранів військової служби Збройних Сил України, інших військових формувань та членів їхніх сімей, яка б визначала концептуальні засади державної політики на довгострокову перспективу щодо комплексного вирішення згаданого питання.

4.4.2. Удосконалення законодавства з питань забезпечення житлом військовослужбовців, ветеранів військової служби Збройних Сил України, інших військових формувань та членів їхніх сімей.

4.4.3. Придбання житла для військовослужбовців, осіб, які звільнені з військової служби в запас (відставку) та перебувають у житловій черзі, створення фонду службового житла.

4.4.4. Удосконалення компенсаційних механізмів за піднаймання житла з урахуванням регіональних особливостей (великі міста, обласні та районні центри).

4.4.5. Упровадження депозитно-монетарних, компенсаційних та іпотечних програм придбання постійного житла для військовослужбовців на пільгових умовах за рахунок залучення державних банківських установ.

4.4.6. Розроблення державної програми будівництва (створення) соціальних об'єктів інфраструктури на територіях військових містечок.

4.4.7. Створення умов щодо можливості залучення власних коштів військовослужбовців для одержання ними постійного житла на умовах пільгового іпотечного кредитування та фінансового лізингу, а також залучення інших фінансових джерел передбачених законодавством України на придбання житла для військовослужбовців або виплата грошової компенсації за неотримане житло.

Завдання 4.5. Уточнення обсягів, створення, розосередження та оновлення запасів матеріальних засобів, достатніх для проведення мобілізації, забезпечення розгортання військ (сил), відсічі збройної агресії, територіальної оборони та руху опору, забезпечення живучості арсеналів, баз і складів.

Очікуваний результат: застосування військ (сил) забезпечено достатніми запасами матеріальних засобів.

Заходи:

4.5.1. Удосконалення законодавства України щодо забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації, оперативного обладнання території держави, територіальної оборони та організації руху опору.

4.5.2. Удосконалення системи управління та ресурсного забезпечення мобілізації, територіальної оборони та руху опору.

4.5.3. Уточнення (відповідно до принципів планування запасів в НАТО) обсягів, створення, розосередження та оновлення запасів матеріальних засобів, достатніх для проведення мобілізації, застосування сил оборони, територіальної оборони та руху опору.

4.5.4. Забезпечення живучості, завершення робіт з обладнання та ефективної охорони арсеналів, баз і складів з упровадженням відповідних принципів, норм, вимог, прийнятих у державах-членах НАТО.

Завдання 4.6. Створення ефективної системи медичного забезпечення здатної на належному рівні забезпечити комплектування військ здоровим поповненням, збереження життя і зміцнення здоров'я військовослужбовців, своєчасне надання високоякісної та ефективної медичної допомоги, підтримання боєздатності військ відповідно до стандартів держав-членів НАТО.

Очікуваний результат: створено систему медичного забезпечення Збройних Сил України, підвищено рівень міжвідомчої координації діяльності медичних служб сил оборони в єдиному медичному просторі, нарощено спроможності Медичних сил.

Заходи:

4.6.1. Нарощення спроможностей з планування та управління силами і засобами Медичних сил на відповідних рівнях медичного забезпечення військ (сил).

4.6.2. Підвищення рівня міжвідомчої координації діяльності медичних служб сил оборони, системи охорони здоров'я держави з ефективного та раціонального використання медичних ресурсів.

4.6.3. Впровадження сучасних досягнень медичної науки, техніки і новітніх технологій, автоматизація лікувально-діагностичних процесів та інших технологічних видів діяльності.

4.6.4. Підвищення рівня технічної оснащеності медичних підрозділів та закладів охорони здоров'я сучасною медичною (спеціальною) технікою та апаратурою для надання встановлених видів медичної допомоги.

Стратегічна ціль 5. Інтегровані оперативні (бойові та спеціальні) спроможності Збройних Сил України, інших складових сил оборони, включно з силами територіальної оборони, що забезпечують стримування, стійкість і відсіч збройної агресії проти України, протидію гібридним загрозам.

Очікуваний результат: спроможності Збройних Сил України, інших складових сил оборони об'єднані, посилені мобілізаційним потенціалом держави, забезпечують стримування, стійкість і відсіч збройній агресії проти України.

Завдання 5.1. Створення та підтримання об'єднаних оперативних (бойових і спеціальних) спроможностей сил оборони.

Очікуваний результат: об'єднані оперативні (бойові і спеціальні) спроможності сил оборони забезпечують протидію воєнним загрозам у майбутньому безпековому середовищі.

Заходи:

5.1.1. Нарощування спроможностей щодо забезпечення стримування та відсічі збройної агресії, охорони повітряного простору, протиповітряного прикриття важливих державних і військових об'єктів та охорони підводного простору в межах територіального моря України.

5.1.2. Нарощування спроможностей Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

5.1.3. Формування військово-морських спроможностей України, достатніх для забезпечення оборони морського узбережжя та захисту національних інтересів в акваторії Чорного та Азовського морів.

5.1.4. Реалізація програми ракетобудування, розвиток спроможностей щодо ураження об'єктів противника на великій відстані.

5.1.5. Створення мобілізаційного потенціалу стримування агресії, у тому числі в інтересах організації територіальної оборони та руху опору.

5.1.6. Нарощування спроможностей сил територіальної оборони.

5.1.7. Розвиток спроможностей Державної спеціальної служби транспорту щодо транспортного забезпечення сил оборони (наземне транспортування).

5.1.8. Здійснення скритого управління підпорядкованими військами (силами), забезпечення охорони державної таємниці, криптографічного та технічного захисту інформації, протидії технічним розвідкам в інтересах підготовки і ведення операції сил оборони (операцій об'єднаних сил).

Завдання 5.2. Досягнення здатності до ефективного об'єднаного застосування Збройних Сил України, інших складових сил оборони на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях.

Очікуваний результат: форми і способи застосування сил оборони удосконалено відповідно до принципів і стандартів НАТО, здійснено інтеграцію спроможностей складових сил оборони для спільного виконання ними завдань за призначенням.

Заходи:

5.2.1. Оновлення доктринальних документів застосування сил оборони на стратегічному рівні, угруповань військ на оперативному рівні, а також військових частин і підрозділів з урахуванням вимог щодо ведення асиметричних і мережецентричних дій.

5.2.2. Досягнення спроможностей щодо ведення мобільних, тривалих, автономних бойових дій військовими частинами і підрозділами у взаємодії з підрозділами територіальної оборони та руху опору.

5.2.3. Підвищення спроможностей оперативного (бойового) забезпечення військ (сил) із посиленням захисту військ (сил) від високоточних засобів ураження противника.

Завдання 5.3. Досягнення військовими частинами і підрозділами здатності швидко розгортатися на загрозливих напрямках, виконувати завдання у відриві від основних сил, діяти непередбачувано, інноваційно та асиметрично для нівелювання чисельної і технологічної переваги противника.

Очікуваний результат: удосконалено організаційні структури військ (сил), досягнуто визначених спроможностей з оперативної мобільності, забезпечено здатність до розгортання на загрозливих напрямках.

Заходи:

5.3.1. Удосконалення організаційних структур військ (сил) з використанням модульного принципу їх побудови, інтеграції активного і резервного компонентів військ (сил) з урахуванням форм і способів застосування сил оборони, оснащення новітніми та модернізованими зразками техніки.

5.3.2. Унесення змін до законодавства України щодо визначення граничної чисельності Збройних Сил України та інших складових сил оборони, забезпечення швидкого доукомплектування військових частин і підрозділів військово-навченими людськими ресурсами.

5.3.3. Досягнення військовими частинами і підрозділами Збройних Сил України, інших складових сил оборони оперативної мобільності, здатності

швидко формуватися, переформовуватися та розгортатися на загрозованих напрямках.

Завдання 5.4. Досягнення сумісності Збройних Сил України та інших складових сил оборони зі збройними силами держав-членів НАТО.

Очікуваний результат: упроваджено в силах оборони стандарти НАТО в межах взятих Україною зобов'язань у рамках Процесу планування та оцінки сил міжнародної програми НАТО "Партнерство заради миру", досягнуто необхідного рівня сумісності для участі визначених сил і засобів Збройних Сил України та інших складових сил оборони в заходах під проводом НАТО.

Заходи:

5.4.1. Удосконалення доктринальних документів з підготовки та застосування Збройних Сил України, сил і засобів інших складових сил оборони з урахуванням досвіду ООС та принципів, прийнятих у державах-членах НАТО.

5.4.2. Запровадження визначених стандартів НАТО у Збройних Силах України та інших складових сил оборони.

5.4.3. Забезпечення сумісності підрозділів Збройних Сил України з відповідними підрозділами збройних сил держав-членів НАТО для їх спільних дій.

5.4.4. Розширення участі Збройних Сил України в багатонаціональних навчаннях, збільшення кількості та масштабів їх проведення на території України, у тому числі із залученням інших складових сил оборони.

5.4.5. Продовження залучення тренувальних місій держав-членів НАТО до підготовки органів військового управління, військових частин і підрозділів Збройних Сил України та інших складових сил оборони.

5.4.6. Забезпечення (за рахунок сформованого резерву підготовленого персоналу) участі особового складу на посадах фахівців з гендерних питань (радників, штабних офіцерів тощо) у багатонаціональних операціях, у тому числі під проводом НАТО.

Завдання 5.5. Створення ефективної системи об'єднаної розвідки сил оборони з урахуванням принципів і стандартів НАТО.

Очікуваний результат: система об'єднаної розвідки спроможна максимально реалізувати наявні та створити нові спроможності щодо збору, обробки, надання, відображення розвідувальної інформації та оцінок з необхідним рівнем їх автоматизації, в інтересах забезпечення успішної підготовки і проведення операцій Збройними Силами України та іншими складовими сил оборони з урахуванням принципів і стандартів НАТО.

Заходи:

5.5.1. Набуття спроможностей системою управління розвідкою Збройних Сил України у тривірневій вертикалі керівництва.

5.5.2. Удосконалення системи підготовки персоналу розвідки до виконання завдань за призначенням з урахуванням принципів і стандартів НАТО.

5.5.3. Реалізація наявних та створення нових спроможностей військових частин (підрозділів) розвідки.

5.5.4. Автоматизація процесів збору і обробки розвідувальних відомостей (даних) та управління силами і засобами розвідки з урахуванням принципів і стандартів НАТО.

5.5.5. Забезпечення військових частин (підрозділів) розвідки новітніми (модернізованими) технічними засобами розвідки.

Завдання 5.6. Досягнення спроможностей щодо ведення протиборства в кіберпросторі, створення системи кібероборони.

Очікуваний результат: використання силами оборони кіберпростору та створена система кібероборони забезпечують запобігання виникненню збройного конфлікту/збройної агресії в кіберпросторі та через кіберпростір, підготовку та ведення кібероборони.

Заходи:

5.6.1. Розвиток спроможностей щодо ведення протиборства в інформаційному просторі (включаючи кіберпростір) Збройними Силами України та іншими складовими сил оборони.

5.6.2. Створення системи кібероборони як основного засобу стримування та відбиття воєнної агресії в кіберпросторі.

5.6.3. Створення та розвиток у складі Збройних Сил України необхідних військових організаційних структур для дій у кіберпросторі, їх комплектування, підготовка та всебічне забезпечення.

5.6.4. Створення системи управління підготовкою та веденням кібероборони, її інтеграція в системи управління (керівництва) обороною держави та забезпеченням кібербезпеки, включаючи створення в системі Міноборони ситуаційного центру кібербезпеки (“дзеркала” технічного майданчика Національного координаційного центру з кібербезпеки при Раді національної безпеки та оборони України).

5.6.5. Розвиток спроможностей системи захисту інформації та кіберзахисту в інформаційно-телекомунікаційних системах Міністерства оборони України та Збройних Сил України.

5.6.6. Нормативне визначення та включення до системи операцій Збройних Сил України сучасних форм і способів дій військ (сил) у кіберпросторі та через кіберпростір, ведення ними кібероборони.

5.6.7. Впровадження сучасних апаратно-програмних комплексів кібербезпеки, засобів з кіберзахисту, інших систем (зразків) кіберзброї у Збройних Силах України та інших складових сил оборони.

5.6.8. Розвиток спроможностей сил оборони щодо забезпечення кіберзахисту критичної інформаційної інфраструктури держави в умовах надзвичайного і воєнного стану.

5.6.9. Розширення військової співпраці з НАТО щодо забезпечення безпеки кіберпростору та спільних дій у кіберпросторі.

Завдання 5.7. Реформування Військової служби правопорядку у Збройних Силах України у Військову поліцію.

Очікуваний результат: створено Військову поліцію, спроможну виконувати завдання щодо підтримання правопорядку в системі Міністерства оборони України.

Заходи:

5.7.1. Розвиток спроможностей слідчих підрозділів та підрозділів оперативно-розшукових заходів Військової поліції.

5.7.2. Розвиток спроможностей органів управління Військової поліції із забезпечення правопорядку та антитерористичного забезпечення на потенційно небезпечних об'єктах у системі Міністерства оборони України.

5.7.3. Досягнення сумісності Військової поліції з військовими поліціями держав-членів НАТО.

5.7.4. Внесення змін до актів законодавства щодо оптимізації чисельності та функцій Збройних Сил України, правоохоронних органів та інших державних органів, які здійснюють функції, що передаються до Військової поліції.

Реалізація визначених завдань і заходів забезпечить розвиток сил оборони до кінця 2025 року та визначить напрями подальшого розвитку.

Розподіл відповідальності між складовими сил оборони в рамках реалізації стратегічних цілей та завдань розвитку сил оборони деталізується в Матриці основних спроможностей сил оборони (додаток 4).

Управління розвитком сил оборони

5.1. Управління процесом планування і реалізації цілей, завдань та заходів розвитку спроможностей Збройних Сил України та інших складових сил оборони здійснюється колегіальними органами (комітетами, комісіями, робочими групами).

Такі органи утворюються в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади (державних органах), що здійснюють керівництво або спрямовують та координують діяльність військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, сил цивільного захисту, які входять або виділяють сили і засоби до складу сил оборони, з метою розгляду та узгодження питань, пов'язаних із:

визначенням (уточненням) шляхів реалізації пріоритетів розвитку Збройних Сил України (інших складових сил оборони) з урахуванням умов воєнно-політичної обстановки та фінансово-ресурсних можливостей держави;

розробленням проєктів концепцій, стратегій та програмних документів розвитку Збройних Сил України (інших складових сил оборони);

управлінням змінами в ході реалізації програм (проєктів) розвитку спроможностей Збройних Сил України (інших складових сил оборони).

5.2. Досягнення стратегічних цілей розвитку сил оборони здійснюватиметься на основі програмно-проєктного підходу із застосуванням сучасних інструментів оборонного менеджменту, який є ключовим механізмом системного та узгодженого формування та реалізації воєнної політики, планування ресурсів та управління розвитком спроможностей сил оборони. Розроблення та виконання програмних, планувальних документів та проєктів, спрямованих на розвиток сил оборони та реалізація найбільш високотратних проєктів (які потребують державної підтримки) через державні цільові оборонні програми забезпечать реалізацію визначених завдань і заходів.

Розвиток спроможностей сил оборони здійснюватиметься в умовах законодавчо визначених обсягів фінансового забезпечення сектору безпеки і оборони з урахуванням можливостей оборонно-промислового комплексу України та міжнародної безпекової допомоги.

5.3. Розроблення та імплементація заходів у рамках реалізації Україною статусу партнера НАТО з розширеними можливостями повинні узгоджуватися із цілями і завданнями розвитку сил оборони, поєднувати ефективно використання підтримки Альянсу в рамках Комплексного пакета допомоги НАТО Україні, урахувати зобов'язання України щодо залучення

національних сил і засобів до Сил реагування НАТО та участі в міжнародних операціях із підтримання миру і безпеки під проводом Альянсу.

Заклучна частина

Україна продовжуватиме наполегливо протистояти агресії Російської Федерації, відстоюючи прагнення українського народу до європейського майбутнього, та боронити свої фундаментальні цінності, захист яких забезпечуватимуть ефективні Збройні Сили України та інші складові сил оборони.

Продовження розвитку сил оборони спрямовано на реалізацію державної політики у воєнній сфері, сферах оборони, військового будівництва та забезпечення досягнення цілей і завдань, визначених цим Стратегічним оборонним бюлетенем України.

Реалізація завдань та заходів Стратегічного оборонного бюлетеня України буде здійснюватися за рахунок і в межах ресурсу, передбаченого на національну безпеку і оборону в Державному бюджеті України на відповідний рік, а також інших не заборонених законодавством джерел.

За таких умов трансформовані відповідно до вимог сьогодення і на перспективу сили оборони є ключовим фактором підтримки політичного керівництва в забезпеченні незалежності держави, здійснення вагомого національного внеску в систему міжнародної безпеки, а також є обов'язковою умовою для сталого розвитку України та її процвітання в єдиній сім'ї європейських народів.

Додаток 1
до Стратегічного оборонного бюлетеня України,
затвердженого Указом Президента України
від 2021 року №

ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Активний кіберзахист – комплекс заходів щодо активного впливу в кіберпросторі та через кіберпростір як відповідь на підготовку та здійснення воєнної агресії в кіберпросторі, який може також застосовуватися як засіб запобігання, стримування воєнних конфліктів і загроз у кіберпросторі. Активний кіберзахист полягає в комплексному впливі наявними силами та засобами на джерела походження кіберзагроз та кібератак.

Асиметричні та непрямі дії – вміння діяти відмінно від противника, організовуючи власну діяльність та мислення неподібним до ворога чином з метою максимізації власних асиметричних переваг та використання вразливих місць опонента, шляхом захоплення (перехоплення) ініціативи та/або забезпечення простору для маневрування, ефективного використання факторів моральної переваги сторони, яка захищає від противника свою територію, віру, національні цінності, ідеали тощо.

Безпекове середовище – сукупність суб'єктів штучного чи природного походження, які впливають або можуть впливати на національні інтереси, становлять або можуть становити для них небезпеку, для нейтралізації якої необхідне залучення (застосування) сил оборони. До нього входять окремі держави та їхні національні інтереси (економічні, політичні, військові та інші), природне середовище, окремі особи, організації, політичні партії, інформаційний простір держави тощо.

Виклик у воєнній сфері – ситуація, яка створює небезпеку воєнній безпеці держави та зумовлює потребу в адекватних діях сектору безпеки і оборони щодо її зниження. За певних умов виклик може трансформуватися в загрозу.

Візія – абстрактне комплексне уявлення (система поглядів) логічної конструкції образу бажаного майбутнього.

Воєнна агресія в кіберпросторі – здійснення системних та масштабних дій проти України в кіберпросторі іноземними державами (групами держав), зокрема із залученням кіберпідрозділів військових формувань, розвідувальних та спеціальних служб, недержавних ресурсів, включаючи використання кіберозброєння та інших спеціальних засобів впливу в кіберпросторі (у тому числі опосередковано шляхом приховування джерел їх походження).

Всеохоплююча оборона України – комплексне використання в багатовимірному просторі на всій території України потенціалу держави і суспільства з метою здійснення опору противнику шляхом його стримування,

стійкості та взаємодії всіх інституцій усередині держави та з міжнародними партнерами, використання сучасних форм і способів застосування сил оборони та сил безпеки з дотриманням принципів і норм міжнародного права, в умовах неможливості досягнення воєнного паритету з противником для запобігання ескалації воєнного конфлікту та відновлення територіальної цілісності України в межах міжнародно визнаних кордонів.

Дії в кіберпросторі – сукупність заходів, які спрямовані на захист власного кіберпростору, здійснення впливу на кіберпростір та дії противника (включаючи кібероперації, кібератаки, кіберударі, заходи кіберрозвідки, кіберзахисту тощо), а також щодо використання кіберпростору в інтересах функціонування органів військового управління всіх рівнів, виконання завдань за призначенням військами (силами) в інтересах досягнення певної мети в середовищі глобальних інформаційних мереж.

Домен – визначена фізична сфера збройного протистояння, в межах якого здійснюється підготовка та застосування сил оборони.

Єдине розвідувально-інформаційне середовище – сукупність інформаційних процесів та інформаційних відносин щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони та захисту розвідувальної інформації, розвідувальних продуктів і розвідувальних ресурсів.

Кіберзагрози воєнного характеру – реальні та потенційні кіберзагрози національним інтересам у воєнній сфері та сфері оборони.

Кіберборотьба – сукупність взаємоузгоджених за метою, завданнями, місцем та часом заходів визначених військ (сил), спрямованих на здобуття інформації про кіберінфраструктуру противника, її знищення всіма видами зброї або захоплення (виведення з ладу, отримання контролю), завдання їй шкоди шляхом здійснення кібердій, проведення кібероперацій та радіоелектронного подавлення, захист своєї кіберінфраструктури від кіберрозвідки, кібердій та кібероперацій противника.

Кібервплив – ефект дії в кіберпросторі кіберзброї, який призводить до небажаного (несприятливого) кіберінциденту та/або шкоди як наслідку несанкціонованої дії, спрямованої на втрату конфіденційності, цілісності, доступності в інформаційних, інформаційно-телекомунікаційних, телекомунікаційних системах, автоматизованих системах управління силами, зброєю та/або технологічними процесами тощо.

Кібердії – організоване застосування визначених сил і засобів у межах операції сил оборони або окремо для здійснення впливу на кіберпростір противника або на захист власного кіберпростору.

Кібердорозвідка – збір інформації щодо вразливостей програмного забезпечення, телекомунікаційного обладнання, автоматизованих систем управління силами, зброєю та/або технологічними процесами визначеної цілі.

Кіберзброя – кіберзасіб ведення війни, який за конструкцією, поточним або передбачуваним використанням здатен викликати ушкодження, смерть осіб або пошкодження чи знищення об'єктів та викликає наслідки, які кваліфікуються як кібератака.

Кіберінфраструктура – сукупність сумісних (з'єднаних) комунікаційних систем та електронних комунікацій з використанням мережі Інтернет та/або інших глобальних (локальних) мереж передачі даних, які створюють можливості для здійснення комунікацій та/або реалізації суспільних відносин в кіберпросторі та/або через кіберпростір.

Мережа операції – єдиний комплекс спроможностей, який включає в себе сукупність незалежних систем зв'язку та інформаційних систем, управління, процеси і процедури, створені для проведення операції, навчання, тренування або перевірки на взаємосумісність. Термін “мережа операції” доцільно використовувати для позначення мереж зв'язку, які розгортаються силами оборони для виконання визначених завдань.

Місія – завдання, що має мету і чітко вказує на необхідні дії та причину для його виконання.

Об'єднана мережа оборони – єдина мережа, яка поєднує в собі окремі мережі та/або системи зв'язку, інформаційні, телекомунікаційні, інформаційно-телекомунікаційні системи складових сил оборони, обмін інформацією між якими здійснюється відповідно до технічних, процедурних принципів, принципів захисту інформації та рівнів взаємосумісності.

Оперативне обладнання території – складова частина підготовки території держави до оборони, на якій здійснюється комплекс заходів щодо підготовки частини (районів, ділянок) місцевості та визначених об'єктів оборонної та критичної інфраструктури в межах військово-адміністративних зон (адміністративно-територіальних одиниць), що здійснюється з метою створення для військ (сил), органів військового управління (органів управління) Збройних Сил України, інших військових формувань та правоохоронних органів сприятливих умов для своєчасного і прихованого їх висування, розгортання, маневру, виконання завдань під час операцій (бойових дій) та ведення територіальної оборони, кібероборони, підвищення захисту (живучості) військ (сил) та об'єктів оборонної інфраструктури, а також ускладнення дій угруповань військ (сил) агресора.

Перспективна модель Збройних Сил України та інших складових сил оборони – інтегрована сукупність кількісних і якісних показників (параметрів), які в цілому забезпечують спроможності (оперативні, бойові, спеціальні), готовність і здатність сил оборони до виконання завдань за призначенням відповідно до ймовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру з урахуванням змін у формах і методах збройної боротьби.

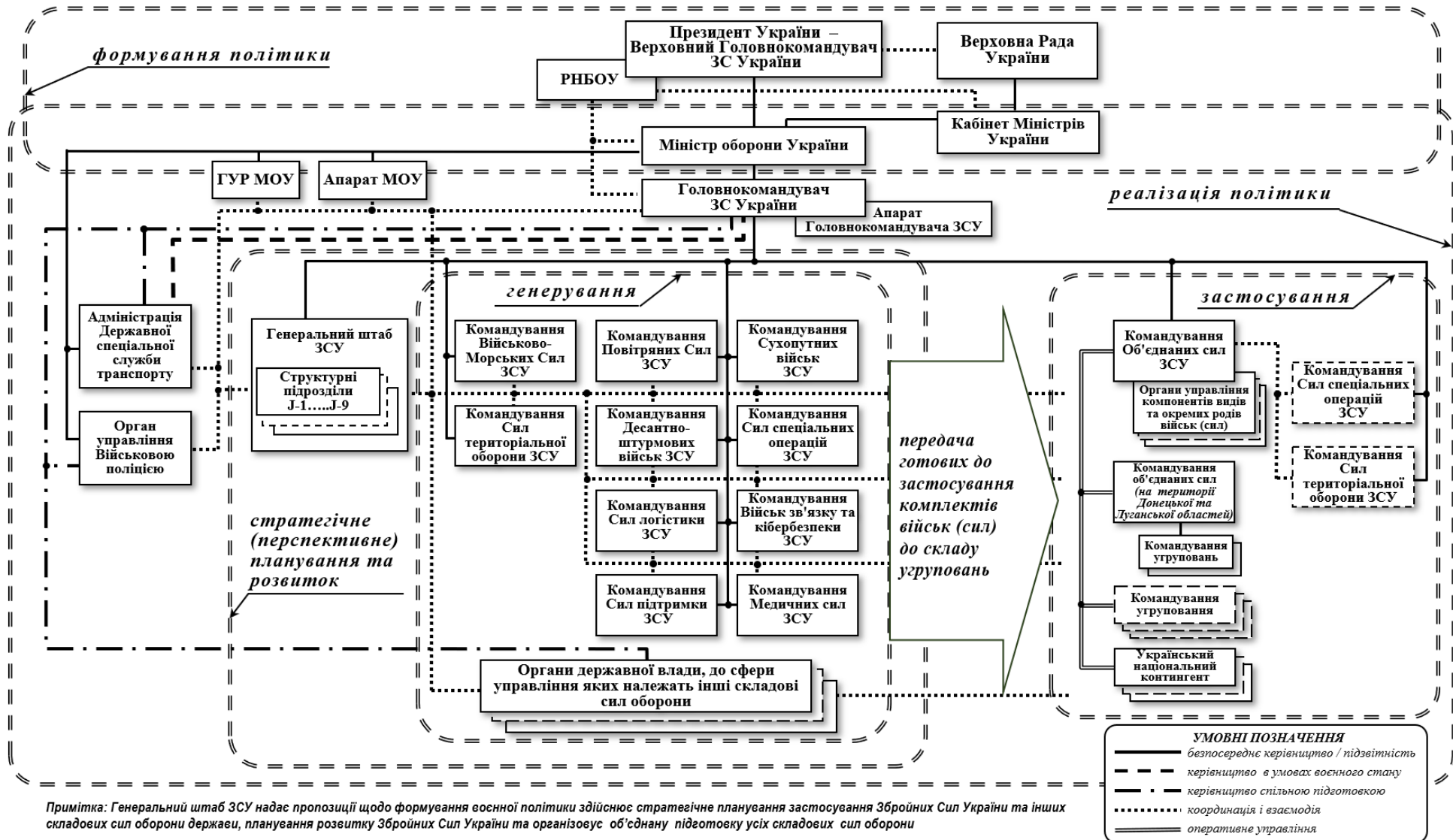
Рух опору – система політичних, воєнних, інформаційних і спеціальних заходів, які здійснюються з метою створення сприятливих умов для відновлення державного суверенітету і територіальної цілісності України.

Спроможності сил оборони – здатність досягти необхідного результату під час виконання завдань з питань оборони в певних умовах відповідно до визначених сценаріїв дій та з використанням наявних ресурсів.

Стратегічні шоки – важкопрогнозовані події або катастрофи, які мають непередбачувані наслідки глобального характеру.

Додаток 2
до Стратегічного оборонного бюлетеня України,
затвердженого Указом Президента України
від 2021 року №

ПЕРСПЕКТИВНА СИСТЕМА ОБ'ЄДНАНОГО КЕРІВНИЦТВА ТА ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ щодо організації системи управління

1. Демократичний цивільний контроль

Міністр (керівник центрального органу виконавчої влади, державного органу), який здійснює керівництво або спрямовує і координує діяльність військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, сил цивільного захисту, які входять або виділяють сили і засоби до складу сил оборони, забезпечує в межах своїх повноважень цивільний контроль за їх діяльністю та організовує управлінські процеси і діяльність очолюваного ним міністерства (центрального органу виконавчої влади, державного органу).

Організацію в силах оборони заходів оборонного планування, визначення засад воєнної, військової кадрової та військово-технічної політики у сфері оборони, здійснення в установленому порядку координації діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування щодо підготовки держави до оборони здійснює Міністерство оборони України.

Керівник (командувач) військового формування підзвітний (підпорядкований) міністру (керівнику центрального органу виконавчої влади, державного органу), який здійснює керівництво або спрямовує та координує діяльність цього військового формування.

2. Відокремлення функції з формування державної політики у сфері оборони від функції її реалізації

Міністр оборони України відповідає за формування державної політики у сфері оборони.

Головнокомандувач Збройних Сил України бере участь у реалізації державної політики у сфері оборони та відповідає за готовність Збройних Сил України до виконання покладених на них завдань, здійснює безпосереднє військове керівництво і управління застосуванням Збройних Сил України, а також переданих у його підпорядкування сил і засобів інших складових сил оборони.

3. Відокремлення функції генерування військ (сил) від функції їх застосування

Генерування військ (сил) є основним змістом діяльності командувачів видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, керівників (командувачів) військових формувань інших складових сил оборони, які відповідають за укомплектування підпорядкованих їм сил і засобів особовим

складом, їх оснащення та забезпечення, підготовку та готовність до виконання покладених завдань.

Застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони покладено на Командування об'єднаних сил Збройних Сил України.

4. Об'єднаний характер операцій

Усі операції в будь-якому оперативному просторі (на морі, на суші, у повітрі та в кіберпросторі) є об'єднаними (міжвидовими, міжвідомчими) за своєю сутністю. Вони проводяться силами і засобами об'єднаних (міжвидових, міжвідомчих) угруповань із залученням видів і родів військ (сил) Збройних Сил України та інших складових сил оборони.

5. Командні (управлінські) повноваження

Командувач (командир) ухвалює рішення, особисто здійснює управління підпорядкованими силами і засобами та несе персональну відповідальність за виконання поставлених завдань.

Штаб надає підтримку командувачу (командиру) в управлінні підпорядкованими силами і засобами, здійснює планування всебічного забезпечення та контроль виконання поставлених завдань.

Зазначений принцип є багаторівневим та охоплює всі рівні військового управління, у тому числі воєнно-політичний.

6. Єдиноначальність управління

Управління визначеними силами і засобами, у тому числі приданими зі складу інших складових сил оборони, здійснюється єдиним командувачем (командиром), наділеним відповідними повноваженнями, функціями та відповідальністю.

7. Безперервність управління

Органи військового управління здатні реагувати на зміни обстановки і постійно впливати на підпорядковані сили і засоби для успішного виконання поставлених завдань у визначені строки.

Зазначене досягається шляхом підтримання взаємодії між органами (структурами) управління, забезпечення безперервного зв'язку та постійного володіння командувачем (командиром) обстановкою (ситуацією).

8. Чітка вертикаль управління

Для забезпечення належного керівництва та управління силами і засобами, що залучаються до проведення об'єднаних операцій, застосовується типова функціональна структура органів військового управління (J-структура). При цьому забезпечуються сумісність органів військового управління, раціональний розподіл завдань, функцій та відповідальності, визначення підпорядкованості та підзвітності, а також встановлюється порядок внутрішньої і зовнішньої взаємодії.

9. Делегування повноважень для виконання завдання

З метою виконання поставленого завдання в найбільш раціональний спосіб командувачі (командири) надають підпорядкованим командирам

можливість проявляти розумну ініціативу та самостійно ухвалювати рішення в рамках замислу вищого командування.

Зазначений принцип є багаторівневим та охоплює всі рівні військового управління, у тому числі воєнно-політичний.

10. Комплексний підхід до організації управління, у тому числі міжвідомча взаємодія

Ефективне керівництво та управління всіма складовими сил оборони з метою досягнення визначених цілей та виконання функцій з оборони держави вимагають встановлення системної міжвідомчої взаємодії органів управління складових сил оборони та посилення координації їх діяльності на всіх рівнях для розвитку об'єднаних спроможностей.

11. Прозорість процесу прийняття рішень

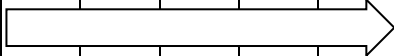
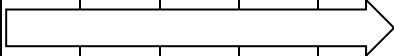
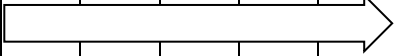
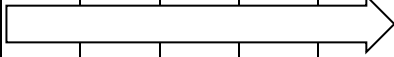
Для виконання завдань та спільних функцій щодо реалізації державної політики у воєнній сфері, сферах оборони та військового будівництва, забезпечення прозорості процесу ухвалення управлінських рішень створюються відповідні інструменти взаємодії (комітети, комісії та робочі групи).

Досягається чітке розуміння підпорядкованими органами військового управління намірів та завдань, визначених військовим і політичним керівництвом, а також шляхів їх досягнення.

З використанням інструментів демократичного цивільного контролю підтримується необхідна обізнаність суспільства щодо оборонних завдань та шляхів використання оборонних ресурсів.

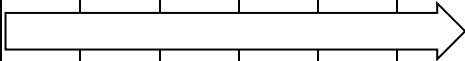
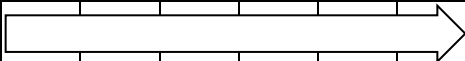
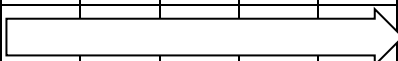
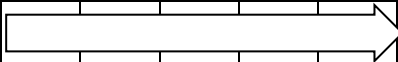
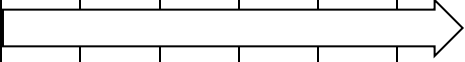
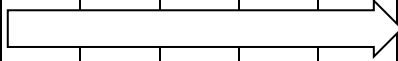
Спроможності / критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої (якого) здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Державні органи / організаційні структури, які є носіями спроможностей										
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	Система МОУ				Система МВСУ			СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО
								Апарат МОУ	ГУР	ДССТ	ЗСУ	Апарат МВСУ	НГУ	ДПСУ				
Здатність до впровадження державної антикорупційної політики в силах оборони	№ 1 (1.1; 1.3; 1.6); № 2 (2.2); № 3 (3.1; 3.2); № 4 (4.3; 4.4)	→						+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Здатність до реалізації завдань державної інформаційної політики у сфері оборони та забезпечення стійкості і адаптивності системи стратегічних комунікацій	№ 1 (1.4; 1.6)	→	→					+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Здатність організувати та забезпечити генерування військ (сил) для їх подальшого застосування в інтересах виконання завдань з оборони держави	№ 1 (1.2; 1.3; 1.6); № 4 (4.1; 4.5; 4.6); № 5 (5.1; 5.3; 5.4; 5.5; 5.6)	→	→						+	+	+		+	+	+	+		
Здатність організувати, координувати та контролювати процес об'єднаної підготовки Збройних Сил України та інших складових сил оборони	№ 1 (1.2; 1.3); № 5 (5.4)	→	→	→							+							
Здатність визначати потребу Збройних Сил України, інших складових сил оборони у фінансових та матеріально-технічних ресурсах, аналізувати стан та здійснювати моніторинг використання оборонних ресурсів	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3; 1.6); № 4 (4.5); № 5 (5.7)	→	→						+	+	+		+	+	+	+		

2. Оперативні, бойові і спеціальні спроможності сил оборони

Спроможності,/ критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Складові сил оборони, сили і засоби яких є носіями спроможностей										
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	в системі МОУ			в системі МВС		СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО		
								ГУР МОУ	ДССТ	ЗСУ	НГУ	ДПСУ						
Розвідувальні, аналітичні та ударні спроможності																		
Здатність забезпечити безперервність збору розвідувальної інформації з різних джерел (із застосуванням існуючих та нових видів розвідки), її оброблення, аналіз та своєчасне доведення до споживачів всіх рівнів	№ 5 (5.5)								+		+	+	+	+		+		
Здатність систем розвідки формувати достовірні розвідувальні оцінки з урахуванням імовірних змін у спроможностях противника, його можливих контрдія та контрзаходів	№ 5 (5.5)								+		+	+	+	+		+		
Здатність забезпечити автоматизацію процесів добування (збору), обробки, аналізу та відображення розвідувальної інформації	№ 1 (1.5); № 5 (5.5)								+		+	+	+	+		+		
Здатність здійснювати ефективне оцінювання широкого кола поточних, потенційних та майбутніх безпекових аспектів у короткостроковому, середньостроковому та довгостроковому часових горизонтах з використанням аналітичного потенціалу органів управління розвідки, їх системної взаємодії (обміну) з правоохоронними органами України, органами державного та військового управління, науковими установами, підприємствами (організаціями) та з відповідними структурами держав-партнерів	№ 5 (5.5)								+		+	+	+	+		+		

Спроможності./ критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Складові сил оборони, сили і засоби яких є носіями спроможностей									
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	в системі МОУ			в системі МВС		СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО	
								ГУР МОУ	ДССТ	ЗСУ	НГУ	ДПСУ					
орієнтовно до 40 морських миль від узбережжя України самостійно та у взаємодії із державами-членами НАТО:																	
створення дієвої системи спостереження, розвідки та висвітлення у ближній морській зоні надводної обстановки (постійного моніторингу надводної, підводної та повітряної обстановки в межах Чорного та Азовського морів з можливістю обміну даними обстановки не лише з національними користувачами, але й з державами-партнерами)	№ 1 (1.5); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.5; 5.6)									+		+	+		+		
здійснення мінно-загороджувальних дій	№ 5 (5.1)									+							
ведення радіоелектронної боротьби	№ 5 (5.1)									+					+		
прикриття ближньої морської зони всіма наявними береговими засобами ураження (корабельні та берегові засоби ураження, берегова артилерія, постановка мін)	№ 5 (5.1)									+		+					
забезпечення ефективного контролю над прибережними водами, річками та захист портів України (забезпечення судноплавства у ближній морській зоні та гирлах річок, створення ефективної системи захисту портової інфраструктури)	№ 5 (5.1)									+		+	+		+		
формування спроможностей з обмеження будь-яких дій противника, у тому числі недопущення можливості розгортання сил для здійснення актів агресії з морського напрямку (A2/AD)	№ 5 (5.1)									+		+					

Спроможності./ критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Складові сил оборони, сили і засоби яких є носіями спроможностей								
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	в системі МОУ			в системі МВС		СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО
								ГУР МОУ	ДССТ	ЗСУ	НГУ	ДПСУ				
Забезпечення ефективного виконання завдань радіоелектронної боротьби у різних видах операції та бою шляхом створення цілісної системи радіоелектронної боротьби з уніфікованими підсистемами управління	№ 5 (5.1; 5.2; 5.5; 5.6)	→								+			+		+	
Залучення сил і засобів радіоелектронної боротьби до кібероперацій та ведення інформаційної боротьби під час операції сил оборони (операцій об'єднаних сил)	№ 5 (5.1; 5.2; 5.5; 5.6)	→								+			+		+	
Ведення радіоелектронної боротьби з безпілотними авіаційними комплексами противника різних типів	№ 5 (5.1; 5.2; 5.5; 5.6)	→								+						
Подавлення каналів стільникового радіозв'язку стандартів 2-5G	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.5; 5.6)	→								+						
Радіоподавлення бортових радіолокаційних станцій засобів повітряного нападу, протиповітряної оборони та головок самонаведення високоточної зброї, що використовують GPS-навігацію	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.5; 5.6)	→								+						
Безпека операцій																
Забезпечення живучості сил оборони (використання імітаційних макетів озброєння і військової (спеціальної) техніки, маскувальних комплектів, укриття та введення противника в оману, застосування мультиспектральних засобів аерозольного маскування)	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.6)	→							+	+	+	+			+	
Забезпечення захисту критично важливої інформації, яка розкриває характер дій військ (сил) та об'єктів, угруповань своїх військ в ході підготовки і ведення операції сил оборони (операцій об'єднаних сил)	№ 1 (1.5); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.6)	→						+	+	+	+	+	+	+	+	
Забезпечення моніторингу, оцінки космічної обстановки та оповіщення складових сил оборони про	№ 5 (5.1)	→								+						

Спроможності./ критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Складові сил оборони, сили і засоби яких є носіями спроможностей									
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	в системі МОУ			в системі МВС		СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО	
								ГУР МОУ	ДССТ	ЗСУ	НГУ	ДПСУ					
техногенного, природного, інформаційного, соціально-політичного тощо)																	
Територіальна оборона																	
Здатність органів військового управління (органів управління) сил оборони організувати, а сил і засобів (військових частин, органів, загонів, підрозділів) сил оборони виконувати завдання територіальної оборони:																	
підготовку громадян України до оборони держави	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3); № 2 (2.1; 2.5); № 5 (5.1; 5.2; 5.3)							+	+	+	+	+	+		+		
надання допомоги в захисті населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, ліквідації наслідків операцій/бойових дій, а також захисті територій від надзвичайних ситуацій	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3); № 5 (5.1; 5.2; 5.3)							+	+	+	+	+	+		+		
посилення охорони та захисту державного кордону	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3)									+	+	+	+				
забезпечення контролю населених пунктів	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3)								+	+	+	+	+		+		
забезпечення умов для безпечного функціонування органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів військового управління	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3)								+	+	+	+	+	+			+
забезпечення умов для стратегічного (оперативного) розгортання військ (сил) або їх перегрупування	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3)								+	+	+			+			

Спроможності./ критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Складові сил оборони, сили і засоби яких є носіями спроможностей									
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	в системі МОУ			в системі МВС		СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО	
								ГУР МОУ	ДССТ	ЗСУ	НГУ	ДПСУ					
боротьбу з диверсійно-розвідувальними силами, іншими збройними формуваннями агресора та не передбаченими законами України воєнізованими або збройними формуваннями поза зонами (районами) ведення операцій (бойових дій)	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.7)	→							+	+	+	+	+				+
здійснення охорони та оборони важливих об'єктів і комунікацій	№ 4 (4.5); № 5 (5.1; 5.2; 5.3)	→							+	+	+		+				+
підтримання правового режиму воєнного стану в разі його введення на всій території України або в окремих її місцевостях	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.7)	→						+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
здійснення заходів щодо ізоляції зон/районів надзвичайних ситуацій та/або ведення операцій/бойових дій	№ 5 (5.1; 5.2; 5.3)	→							+	+	+		+				
участь в інформаційних заходах, спрямованих на підвищення рівня обороноздатності держави	№ 1 (1.4); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4)	→								+	+	+	+	+	+	+	
Рух опору																	
Забезпечення системної протидії противнику під час будь-якої фази конфлікту	№ 1 (1.2; 1.3); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4)	→								+			+			+	
Здатність до виконання завдань на тимчасово окупованих територіях та в тилу противника щодо дезорганізації його системи управління, знищення об'єктів тилу, стримування просування його резервів та примушення виділяти значну кількість сил і засобів для боротьби в тилу	№ 1 (1.2; 1.3); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4)	→								+			+			+	

Спроможності./ критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Складові сил оборони, сили і засоби яких є носіями спроможностей									
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	в системі МОУ			в системі МВС		СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО	
								ГУР МОУ	ДССТ	ЗСУ	НГУ	ДПСУ					
Створення системи кібероборони для ведення протиборства в інформаційному просторі (включаючи кіберпростір)	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3; 1.6); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.6)	→							+	+	+	+	+	+	+		
Здатність забезпечення ефективного кіберзахисту своєї інформаційної інфраструктури (критичної інформаційної інфраструктури), проведення превентивних дій щодо виявлення, реагування, на кібервпливи, кібератаки та інциденти кібербезпеки, усунення їх наслідків, в умовах ведення противником кіберрозвідки та інтенсивного кібервпливу (кібератак)	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3; 1.6); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.6)	→						+	+	+	+	+	+	+	+		
Здатність ведення кіберрозвідки та кібердорозвідки в інформаційно-телекомунікаційних мережах та системах державного, приватного і військового призначення (об'єктів критичної інфраструктури) противника для здобуття інформації про кіберінфраструктуру противника, їх призначення, місцезнаходження, технологічних процесів, уразливості, встановлення прихованого контролю, перехоплення та дешифрування керуючих і ресурсних даних та інформації	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3; 1.5; 1.6); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.6)	→						+		+		+	+		+		
Здатність у підготовці та проведенні скоординованих демонстраційних кібердій (кібервпливу) в кіберпросторі щодо запобігання виникненню воєнних конфліктів, стримування та відсічі воєнної агресії в кіберпросторі	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3; 1.5); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.5)	→								+			+	+	+		
Здатність організувати підготовку та проводити кібердії (кібервпливи, кібератаки) із застосуванням усіх видів кіберзброї або захоплення (виведення з ладу,	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3; 1.5); № 5 (5.1; 5.2;	→								+			+	+	+		

Спроможності./ критерії спроможності, які підлягають створенню (розвитку)	№ стратегічної цілі (завдання), в рамках якої здійснюється розвиток (набуття) спроможності	Строки (період) реалізації, роки						Складові сил оборони, сили і засоби яких є носіями спроможностей									
		2021	2022	2023	2024	2025	2026–2030	в системі МОУ			в системі МВС		СБУ	ДССЗЗІ	СЗР	УДО	
								ГУР МОУ	ДССТ	ЗСУ	НГУ	ДПСУ					
отримання контролю), заподіяння шкоди (каскадний ефект), порушення функціонування об'єктів критичної та інформаційної інфраструктури противника з одночасним приховування слідів своєї діяльності в кіберпросторі	5.3; 5.4; 5.5)																
Застосування апаратно-програмних комплексів кібербезпеки, засобів з кіберзахисту, кіберзброї для вирішення завдань кіберборотьби	№ 1 (1.1; 1.2; 1.3; 1.5); № 3 (3.1; 3.2; 3.3); № 5 (5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.5)	→							+	+	+	+	+	+	+		
Спроможності з медичного забезпечення																	
Здатність організувати та здійснювати управління медичним забезпеченням на відповідних рівнях	№ 1 (1.6); № 4 (4.6)	→						+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Здатність ефективно проводити лікувально-профілактичні (лікувально-евакуаційні), санітарно-гігієнічні та протиепідемічні заходи, медичну розвідку, заходи медичного захисту особового складу від впливу уражаючих факторів радіаційного, хімічного та біологічного походження	№ 1 (1.6); № 4 (4.1; 4.6); № 5 (5.2; 5.3; 5.4)	→						+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Здатність здійснювати забезпечення новими зразками та номенклатури медичного майна	№ 3 (3.1; 3.2; 3.3); № 4 (4.2)	→						+	+	+	+	+	+	+	+		
Здатність ефективно застосовувати новітні зразки медичної та спеціальної техніки, у тому числі евакуаційно-транспортні засоби, які технічно сумісні зі збройними силами держав-членів НАТО для виконання	№ 2 (2.5); № 3 (3.1; 3.2; 3.3); № 4 (4.6);	→						+	+	+	+	+					

